S:ow. Sniew.

Urzęd. D. Z. W. W.

„ECHO"

LUTNIA

I

N K. 1.
N B. 27.

BIBLIOTEKA
przy
Stow. Spożyw.
D. Ż. W.-Wied.

„LUTNIA“.

„LUTNIA“

144

PIERWSZY WYBÓR KWARTETÓW MĘZKICH,

POLSKICH I OBCYCH KOMPOZYTORÓW

ZEBRAŁ

PIOTR MASZYŃSKI

DYREKTOR TOWARZYSTWA ŚPIEWACKIEGO „LUTNIA“ W WARSZAWIE.

WARSZAWA.
NAKŁAD GEBETHNERA I WOLFFA.
1888.

NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA
BIBLIOTEKA
5008/n

KRAKÓW.
DRUK WŁ. L. ANCZYCA I SPÓŁKI,
pod zarządem Jana Gadowskiego.

Wielokrotnie słyszeć się dają ubolewania na zbyt słabe u nas zamiłowanie do śpiewu zbiorowego. Usiłowania pojedynczych osób, które starały się ruch na tem polu obudzić, nie doprowadziły niestety jak dotąd do pożądanych rezultatów. Tu i owdzie zakładają się wprawdzie towarzystwa śpiewackie, lub organizują amatorskie kółka prywatne, jest to jednak dopiero początek tego, do czego dążyć powinniśmy, zapatrując się na przykład, jakiego nam dostarczają nadewszystko Niemcy, Belgia, Szwecya i Szwajcarya.

O pożytku, jaki wypływa z szerokiego rozpowszechnienia śpiewu chórowego, o wpływie, jaki tenże śpiew wywiera na stopień ogólnej muzykalności, zbytecznem byłoby długo się rozwodzić; fakta najlepiej przemawiają za siebie.

Chór męzki o ile łatwiejszy do skompletowania, jest najdzielniejszym czynnikiem w tym kierunku. Nie bez zasady można twierdzić, że jedną z bardzo ważnych przyczyn, tamujących jego rozwój u nas, był zupełny brak odpowiednio przygotowanego materyału, którymby się ludzie miłujący śpiew zbiorowy i odczuwający potrzebę jego krzewienia, przy nauce posiłkować mogli.

Pragnąc temu brakowi zaradzić, wydajemy niniejszą **„Lutnię“**, pierwszy i jedyny w tym rodzaju zbiór utworów na chór męzki z tekstem polskim, którego ukazanie się w druku powinno być niemałą zachętą dla amatorskich kółek śpiewackich.

„Lutnia“ stara się uwzględnić wszelkie potrzeby, obejmując utwory różnej treści i różnego stopnia trudności. Obok znanych a ulubionych pieśni kompozytorów obcych, znajdzie tu pomieszczenie znaczna ilość utworów polskich, dotąd w rękopisach rozproszonych i poprzednio nie publikowanych, lub wyłącznie dla tego zbioru przeznaczonych, a to dzięki uprzejmości autorów, którzy nam swej pomocy nie odmówili.

Chęć uczynienia tej **„Lutni“** jaknajprzystępniejszym i prawdziwie pożytecznym towarzyszem wszelkich zebrań, skłoniła nas do wydania jej w partyturce, jakkolwiek może się to komu wydać nieodpowiedniem.

Co do śpiewania z partytury bowiem, zdania powag muzycznych są podzielone, więcej głosów jednak przemawia za, niż przeciw niemu.

Trudność, jakiej niewyrobiony śpiewak przy czytaniu z partytury z początku doznawać może, jest tylko brakiem nawyknienia, łatwym zresztą do pokonania. Z drugiej strony prowadzenie studyów z partyturą w ręku, przynosi każdemu znacznie więcej pożytku i zadowolenia. Nietylko bowiem, że uwaga śpiewaka znajduje w tym razie ciągłe zajęcie nawet przy studyach z pojedynczemi głosami, ale nadto przez uwidocznienie wzajemnego głosów stosunku, i łatwość w objęciu całości utworu, praca nad jego wykończeniem staje się o wiele przystępniejsza i prędzej prowadzi do celu.

Za partyturą przemawia także niemało różnica kosztów, jaka zachodzi przy tego rodzaju wydawnictwach. Dla tego to najpopularniejsze śpiewniki obce wychodzą zawsze w partyturze. Ta bowiem zastępując doskonale konieczność uciążliwego i kosztownego rozpisywania na głosy, staje się niezbędnem *vade mecum* dla każdego prawdziwego zwolennika śpiewu zbiorowego, i służy mu w każdej potrzebie.

Niech więc to nowe wydawnictwo zapełni brak, na jaki się dotąd skarżono, niech odda przysługę wszystkim, którzy dbają aby pieśń serdeczna szerokiem brzmiała echem, a praca niniejsza cel swój istotny osiągnie.

TREŚĆ ZESZYTU I.

		Str.
1.	Maszyński P. Kto się w opiekę	1
2.	Gomółka Mikołaj. „Usque quo domine“ Psalm	2
3.	Szamotulski Wacław. Powszednia spowiedź	4
4.	Moniuszko St. Ojcze nasz	5
5.	Stattler J. Hymnus	9
6.	Zarzycki A. Veni Creator	12
7.	Wanderselb A. Veni Creator	18
8.	Żeleński W. Salve Regina	20
9	Hertz M. Pieśń żałobna	21
10.	Wagner R. Chór pielgrzymów	24
11.	Mozart W. A. Pieśń zgody	37
12.	Mendelssohn B. Najwyższy rządca	33
13.	Rzepko A. śpiew pochodny	37
14.	Kania Em. Barkarola	42
15.	Schumann R. Jezioro śpiące	49
16.	Herbeck J. Pieśń latarnika	50
17.	Nowakowski J. Wisła. Mazurek	57
18.	Duniecki St. Piosnka żołnierska	61
19.	Moniuszko St. Mazurek	64
20.	Melodya ludowa: Kurdesz	65
21.	Melodya ludowa: Jedna góra ta wysoka	67
22.	Melodya ludowa: Jaś i Kasia	68
23.	Melodya ludowa: Stoi Maryś w oknie	69
24.	Abt F. Serenada	70
25.	Studziński K. Nokturn	74
26.	Nessler V. E. O gdyby kwiatki znały	76
27.	Żeleński W. Krakowiak Moniuszki	78

Str.
28. Münchheimer A. Flisaki 80
29. Grossmann L. Krakowiaczek 89
30. Veit W. H. Piękna Milada 95
31. Mendelssohn B. Pożegnanie lasu 101
32. Klauer F. G. Pożegnanie lasu 103
33. Maszyński P. Las 104
34. Mendelssohn-Stattler. Motylek 108
35. Schumann R. Pierwsza zieleń 109
36. Rutkowski A. Pieśń zimowa 110
37. Reichardt G. Ucichł już gwar 116
38. Kleczyński J. Zmarłej dziewicy 118
39. Danysz K. Co wieczór 124
40. Roguski G. Nokturn 126
41. Skraup F. Zkąd pieśni te 139
42. Polonez z XVIII. wieku 141
43. Kurpiński K. Polonez 142
44. Abt F. R. Toasty 144
45. Żeleński W. Humoreska 146
46. Moniuszko St. Nie jeden nam prawi 147
47. Gounod K. Konik polny i mrówka 149
48. Maszyński P. Mysz i żółw 159
49. Moniuszko St. Kum i kuma 162
50. Liszt Fr. Na pożegnanie 163

1. Kto się w opiekę.

Andante religioso. *P. Maszyński.*

mo — że; mam o—brońcę Bo — ga! Nie przyjdzie
skrzy — deł za—chowa cię wie — cznie, Pod Je—go
bę — dą a—byś i—dąc dro — gą, Na ostry

rall.

na mnie żadna straszna trwo — ga, żadna straszna trwoga.
pió — ry u — leżysz bez — pie — cznie, u leżysz bez — piecznie.
ka — mień nie u—go—dził no — gą, nie u—godził no—gą.

p *pp* *rall.*
ża — — — dna trwoga.
u — — — le — żysz —
nie — — — u — go—dził

2. „Usque quo domine".

PSALM.

Mikołaj Gomółka.

p

Do — kąd mię chcesz za — pom — — nieć, do-
Prze— de — mną twarz kryć bę — — dziesz do-

p

kąd świę — tą swo — — — — ją
kąd du — szę mo — — — — ją Fra-

sun — ki tra — pić bę — dą Oj — cze do-

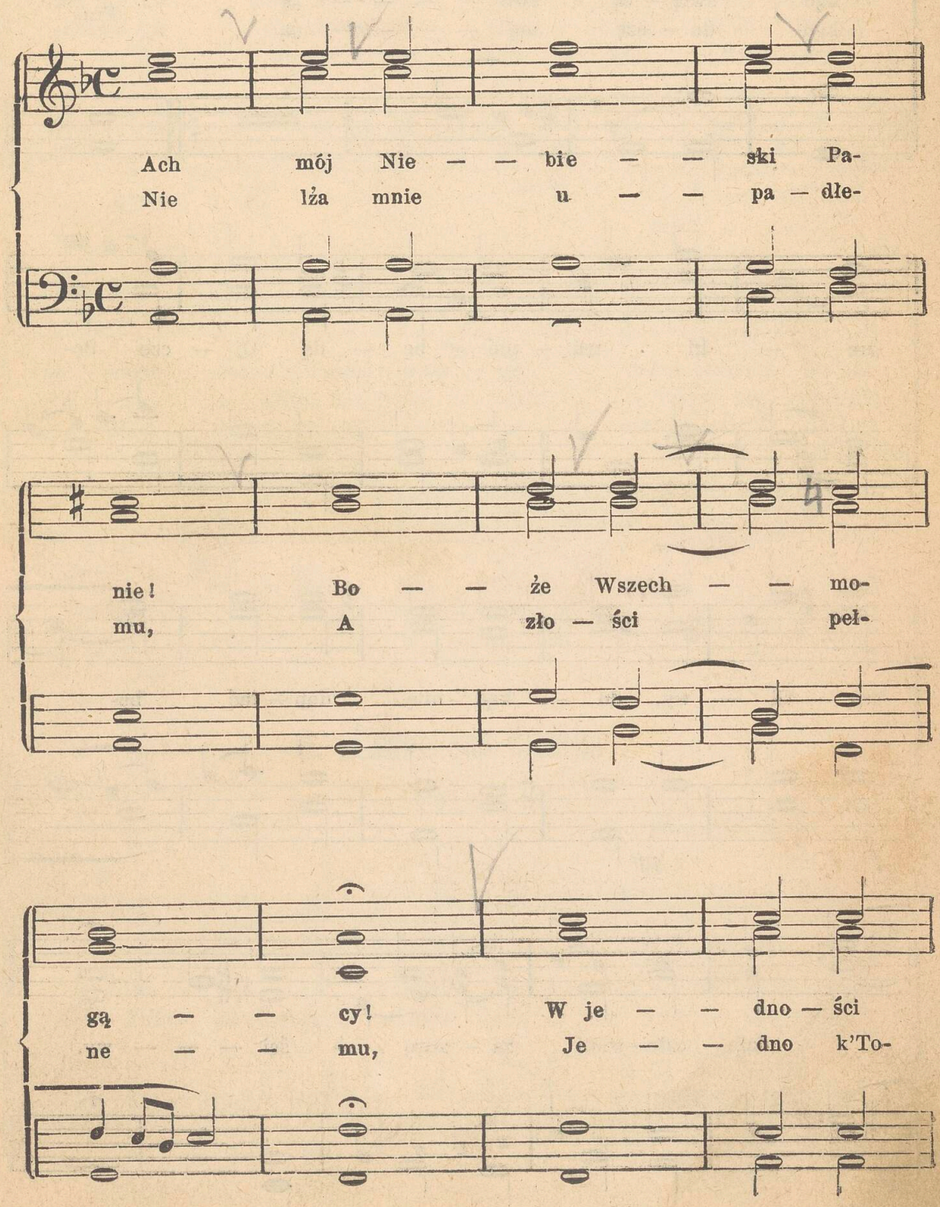
f *pp*
bro — tli — wy, do — kąd mię dep — tać bę-

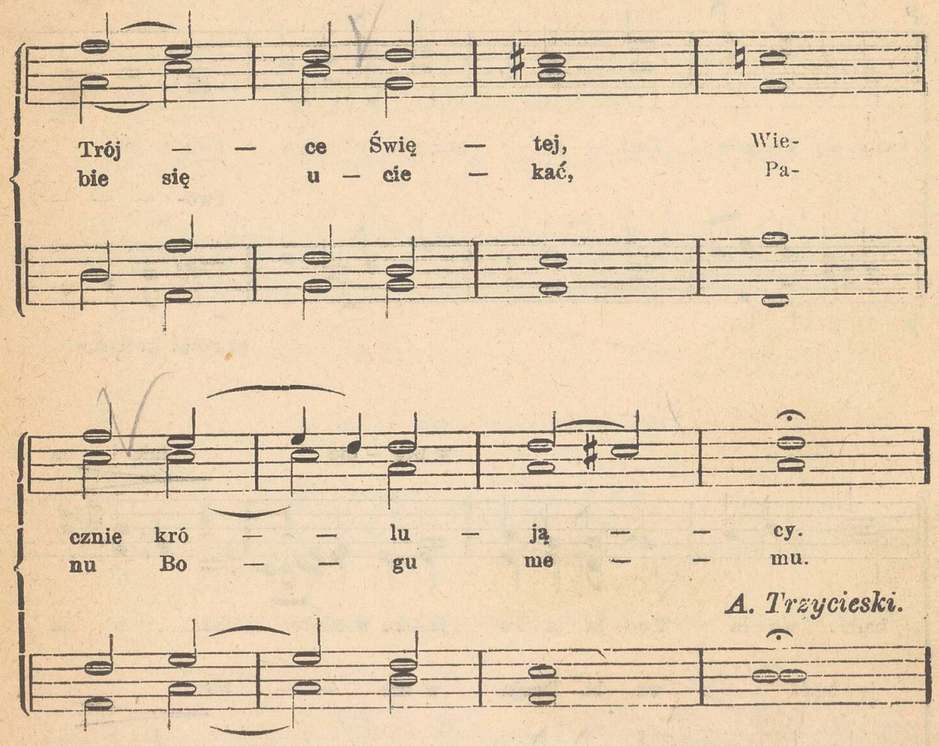
f *pp*

dzie czło—wiek za — zdro — ści — — — wy.

3. Powszednia spowiedź.

Andante. *Wacław Szamotulski.*

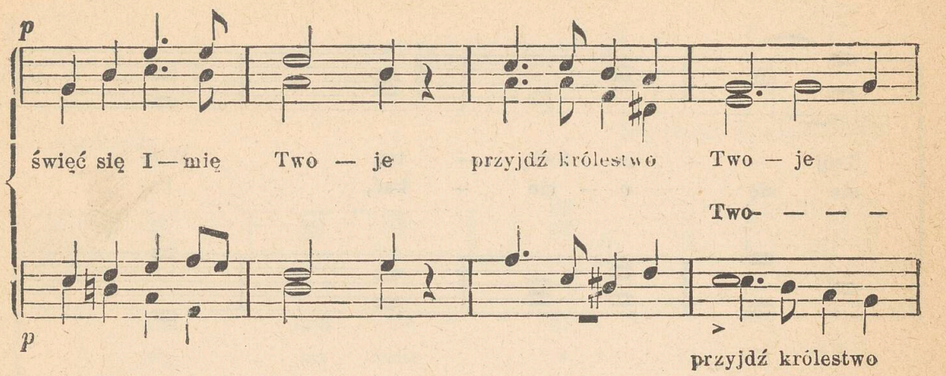

A. Trzycieski.

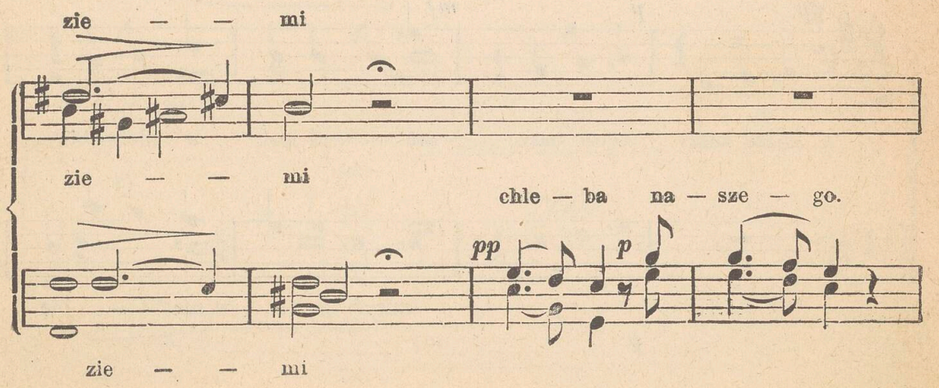
4. Ojcze nasz.

Adagio. *S. Moniuszko.*

p
święć się I — mię Two — je przyjdź królestwo Two — je
Two- — — —
p
przyjdź królestwo

w nie — bie tak i na
bądź wo - la Two - ja ja - ko ja—ko w niebie tak i na
je bądź wo — la Twoja w nie — — bie
Two — je bądź w —la Twoja tak i na

zie — — mi
zie — — mi
chle — ba na — sze — go.
pp p
zie — — mi

f f
chleba powsze — dnie — go daj nam dziś, a od—puść nasze wi-
f f

jako i my odpuszczamy ja—ko i my
pp
— ny ja—ko i my odpuszcza—my jako ja—ko od—pu-
od-puszczamy
jako i my odpuszcza-my

od — puszczamy na—szym wi — no — waj — — com i nie wódź
pp pp
szczamy naszym wi—no—waj — — com, i nie wódź nas
na — szym wi — no — waj — com
pp
com — — i nie wódź

nas — — na poku — sze — nie, a—le nas zbaw o-de zle-

na pokusze — — nie, ale nas zbaw nas zbaw ode zle-

nas — — na poku — sze — nie, ale nas zbaw ode zle-

i nie wódź nas i nie wódź nas na po-ku—sze—nie

go, i nie wódź nas — — i nie wódź nas nie a—le zbaw nas

go, zbaw nas zbaw nas zbaw nas

go i nie wódź nas na po—ku—sze — nie, a — le

zbaw o—de złego

zbaw o—de złego A- — — — —

zbaw

men. A — men A — men.

A — — — — — — men.

A — — — — — — — men.

A — — men. A — — — — men.

6. Hymnus.

Adagio. *J. Stattler.*

Te lu—cis au—te ter—mi — num rerum Cre-a-tor

po — scimus ut pro tu — a cle — men — ti — a Sis praerul et cu-

sto — di — a, Pro—cul re—cedant somni — a et noctium phantasmata Ho-

stemque nostrum com — pri — me. Ne polluan — tur cor — po—ra prae-

sta pater pi — is — si-me Pa — trique compar u — ni—ce Cum

spi—ri—tu pa — ra — cli—to re — gnas per o—mne sae—cu—li

ppp alargando

A — — men.

ppp alargando

6. Veni Creator.

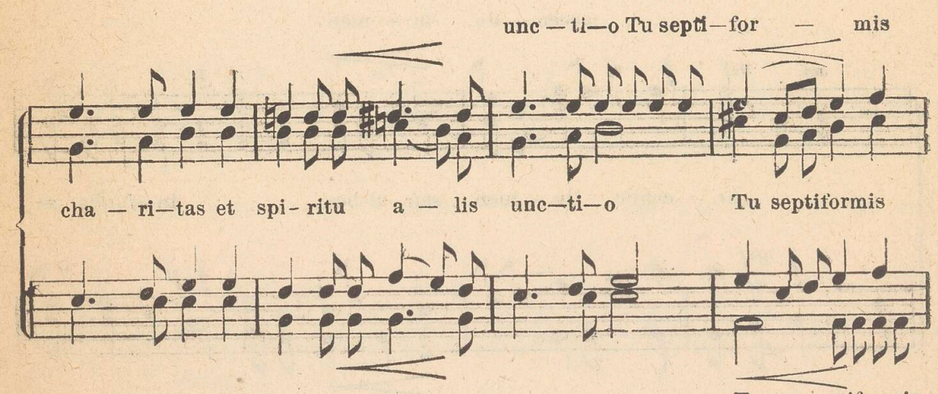
Moderato. *A. Zarzycki.*

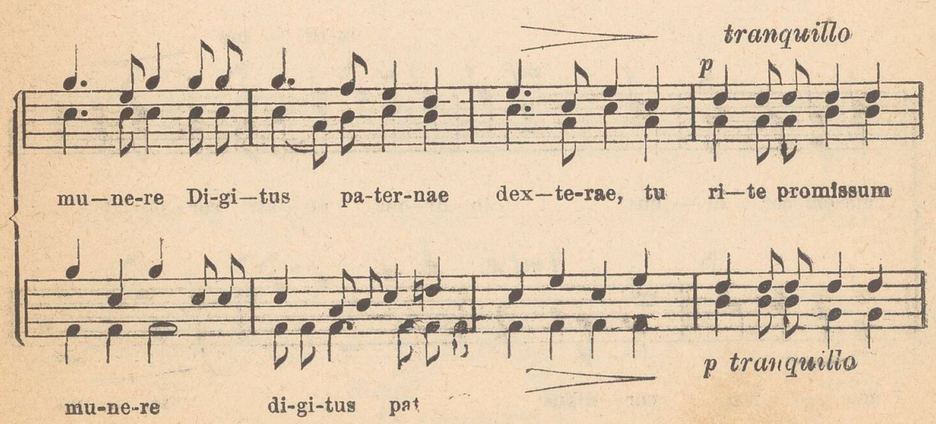

Pa — tris, ser — mo-ne di-tans gut — tu — — ra.

mf

Ac-

accen — de lu — men

mf

Ac — cende lu — men sen-si-bus

p

in—funde a-

mf

cende lu — men sen — sibus

p

in fun-de a — mo — rem a-

in-fir — ma

mf

morem cor — di — bus in-fir—ma no—stri cor-po—ris

mf

mo — rem cor- dibus

in fir—ma

NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA ★ BIBLIOTEKA

p

vir—tu—te fir — — mans per—pe—ti Hostem repel-las

p

cor — poris vir — tu—te firmans

cresc.

lon—gius pacem que do-nes pro— ti—nus duc—to — re sic te

cresc.

f

f

dim.

prae-vi—o, vi — te—mus om-ne no — xi-um. Per te sci—amus da

f

dim.

poco a poco cresc.

Pa — trem nos — ca-mus at-que fi — li—um, te u —tri us-que

poco a poco cresc.

rit. *f* *f à tempo*

Spi—ri-tum cre — da-mus o—mni tem—po-re Glo — ri-a Patri

f *f à tempo*

rit.

Do—mi—no et Fi — li-o qui a mor-tu—is sur — re — xit ac pa-

ff

ra — clito in sae — cu—lo—rum sae — cu—la glo—ri—a

ff

glo — ri — a glo — ri — a Do—mi — no glori-a glori-

a. glo-ri — a, glori-a, glori — a 'n sae—cu—lo — rum

rit.

glori-a glori-a glori-a in saecula

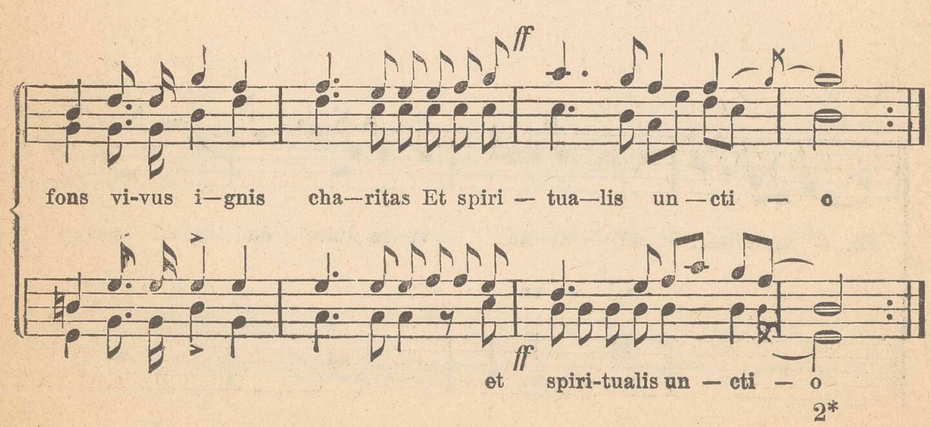
7. Veni Creator.

A — men A — — — men.

A — men A — men.

8. Salve Regina.

Molto sostenuto. *W. Żeleński.*

pp

Sal — ve Re — gi — — — na

Sal — ve

pp

Ma — ter miseri — cor — di — ae vi—ta dulce — do et spes

Sal — ve

pp *sf*

no — stra sal — ve ad te cla—mamus e — xules fi—li-i

pp *sf*

In hac la — cri-

E—vaead te suspi – ramus gementes et flen — tes In lacri-

flen — — tes

In la—cri-

ma — rum

pp *f* *p*

ma — rum val — le. E—ja er—go advoca—ta no — stra il-los

pp *f* *p*

ma — rum

poco cresc.

tu—os mi-se—ri — cordes o-culos ad nos — con -- ver — te E—ja

poco cresc.

er — go advoca - ta nos — tra il-los tu—os mi—seri — cordes o-culos ad

sempre cresc.

nos conver-te ad nos con—ver — te Benedictum

sempre cresc.

Et Je—sum be — — ne-

fructum fruc-tum ventris tu — i no— bis post

dictum fructum ven — tris tu—i no-bis post hoc e-

hoc ex — i — li — um o — sten — de Sal — ve Re-

xi — li-um o — sten — — — de

gi — — — na o clemens o pi—a O dul—cis

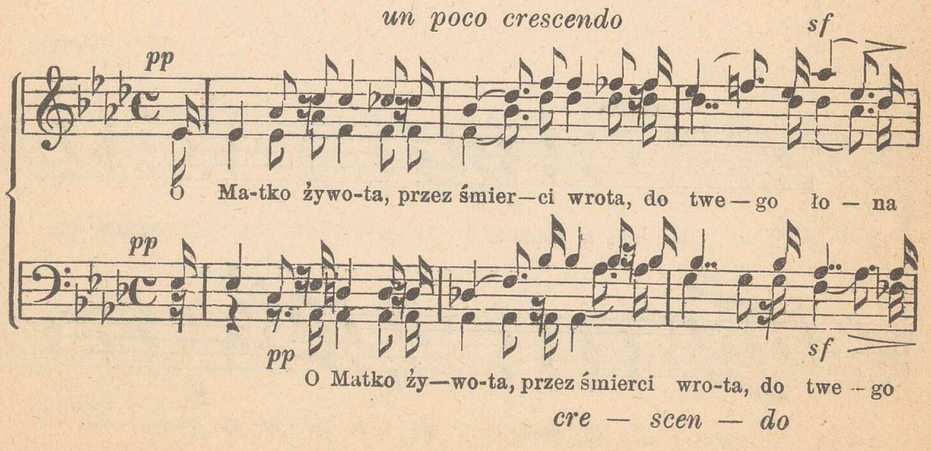
o clemens Ma — ter mi-se—ri—cordiae dul—cis

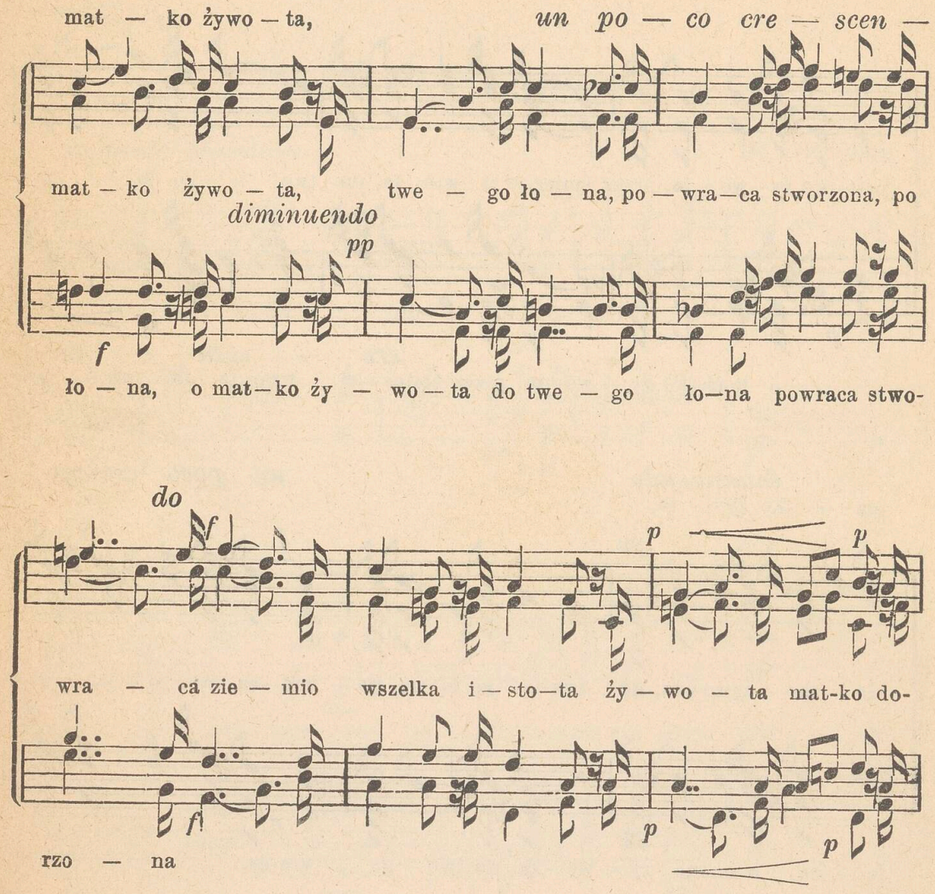

9. Pieśń żałobna.

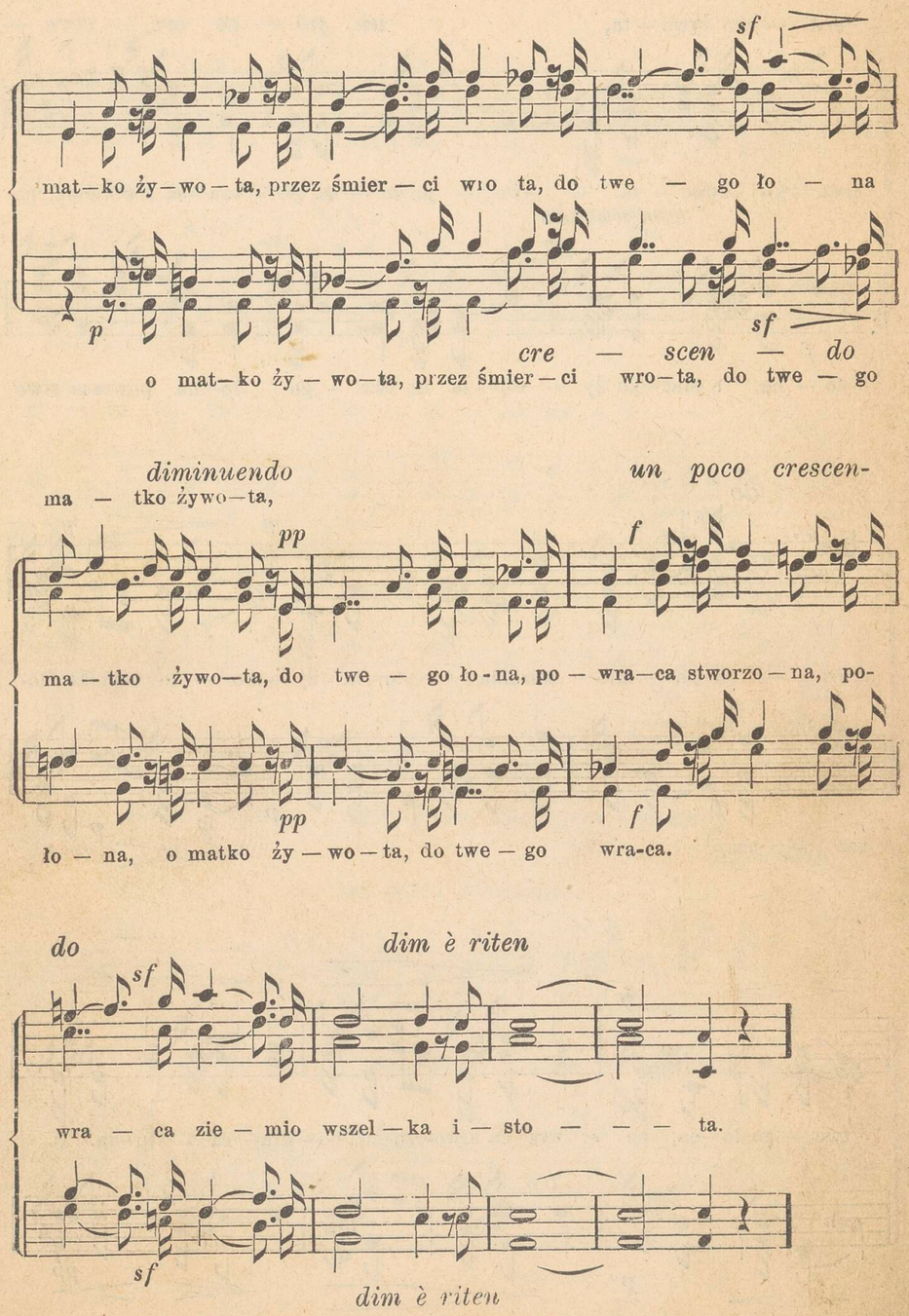
Bardzo wolno, z religijnym spokojem i pokorą.

M. Hertz.

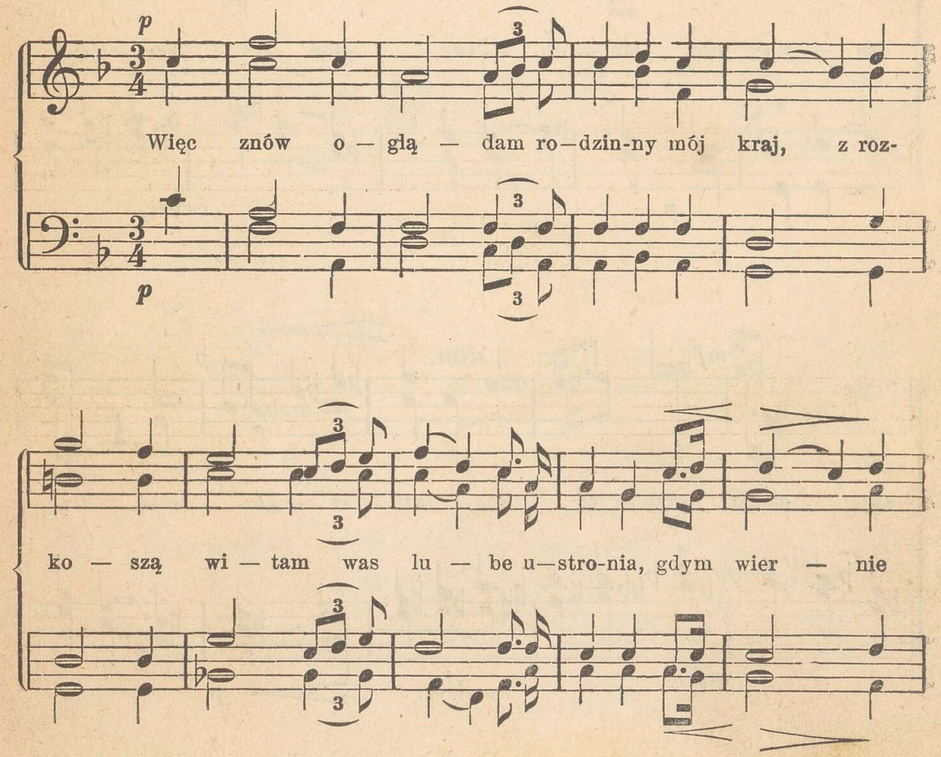

10. Chór Pielgrzymów.

Andante Maestoso. *R. Wagner.*

cresc.

p

dro — wny mój. Mo — dli — twy głos i skru — chy

p *cresc.*

mf *dim.* *p*

łzę chciał przy — jąć Bóg, któ — re — go czcze. On

mf *dim.* *p*

cresc. *mf*

ła — ską żal mój wień — czy swą dzięk — czyn — ne

cresc. *mf*

dim. *p* *cresc.*

me dlań pie — nia brzmią, tak dlań dzięk — czyn — ne

dim. *p* *cresc.*

mf *ff*

pie — nia brzmią. Bo ża — łu — ją — cy prze-

mf *ff*

ff

wi-nień swych szczerze, na — gro — dę w szczę—ściu wie—czy—stem od-

ff

bie-rze, niech pie — kło, zgon, nie trwo — żą nas i

chwał — my Stwór — cę wiecz — ny czas. Al — le — — lu-

ja! Al — le — — lu — ja! po wie — czny czas, po

wie — — — — czny — nic — czny czas. (Z op. »Tannhauser«).

11. Pieśń zgody.

Moderato. *W. A. Mozart* (1756-1791).

Bra — cia dłoń po — daj — my, zgo — dy, Wśród je-
Cześć i chwa — ła Naj — wyż — sze — mu Co ro-
Więc po — daj — cie dłoń do zgo — dy Wszyst—kich

dno — ści i swo—bo — dy Niech nam mi — le spły — wa
do — wi czło — wie—cze—mu Wska — zał świę — ty ży — cia
świa — tów wy na — ró — dy Je — dność niech nie zga — śnie

12. Najwyższy rządca.

Moderato. *F. Mendelssohn-Bartholdy*
(1809—1847).

na—tu—ry wdzięk, na-tu-ry wdzięk, po-wa—bów kwiat, by mu o-
u—sta-li nam, u-sta-li nam, On ży—cia bieg; do te—go

wdzięk
nam

ka—zać cu—dów bla-ski, na—tu—ry wdzięk po — wa—bów
wznie-śmy się w po — ko—rze, u—sta—li nam On ży—cia

Più lento rit. a tempo

kwiat.
bieg.

Więc tyl—ko Bo—gu u—faj szczerze! On

cresc.

two—ją u—fność we-sprzeć rad, On świę-te wznowić chce przy-

cresc.

cresc.

mie—rze, On świę—te wzno—wić chce przy—mie—rze,

cresc.

na wie—czny

na wie-czny czas, na wie-czny czas, na ca—ły świat. On święte

czas

wzno-wić chce przy — mie — rze, na wie-czny czas, na ca — ły

świat, On chce

świat, na wie—czny czas, na ca — ły świat na ca — ły

świat, na ca — ły

na ca — ły świat.

wzno — — wić świat.

13. Śpiew pochodny.

Allegro con fuoco. *A. Rzepko.*

Ten gaj! ten gaj! ten świe-ży chłodny gaj! Tu

e — cho gra, tu e — cho gra, tu ser-ce w piersiach

drga, tu e — cho gra aż ser-ce w pier-siach drga tu

rogów dzwięczny, ho-ży śpiew od—bi—ja pię—knie w szumie drzew hura! hura! hu-
tra-ra trara tra-

ra! tu ro-gów dźwięk nam gra! tra—ra! tra—ra! tra—ra! tu

e—cho ślicznie gra! Noc! ach noc! jak ciemna, sę-pna

noc! lecz nas tu moc, czu—wajmy wszyscy w noc; jak

cie-mna sępna noc, ta noc! czu—wajmy wszyscy w noc, w sępną noc, jak ciemna, sępna

noc, ta noc! czu—wajmy wszyscy w noc! Niech wilcy czy-ha-ją o-bro-nią nas psy

za-

pochwycą choć byłby to zły hu-ra! hu-ra! hu—ra! hu—ra! hu-ra! hu-

wyją

ra! za—wy—ją, po—chwy—cą, choć był—by to zły

Ten

p *p* *dolce*

ten świat! ten świat! ten wiel-ki piękny

ten świat! ten świat!

świat! *mf* *f* Ten świat! *mf* *dolce*

f *f*

świat, ten świat to nasz jest świat! Ten świat ten świat! ten

f *f*

pp

pię-kny, wielki świat! to nasz jest świat! to nasz jest

pp

f

świat od dawnych dawnych lat to nasz jest świat ten

f

piękny Bo — ży świat! A śpiew nasz wędrowny powietrza roznoszą, aż

po-la i gó ry i la—sy go głoszą hu — ra! hura! hu—ra! tu

pp

ser-ce w piersiach drga hu — ra! hu-ra hu — ra! tu

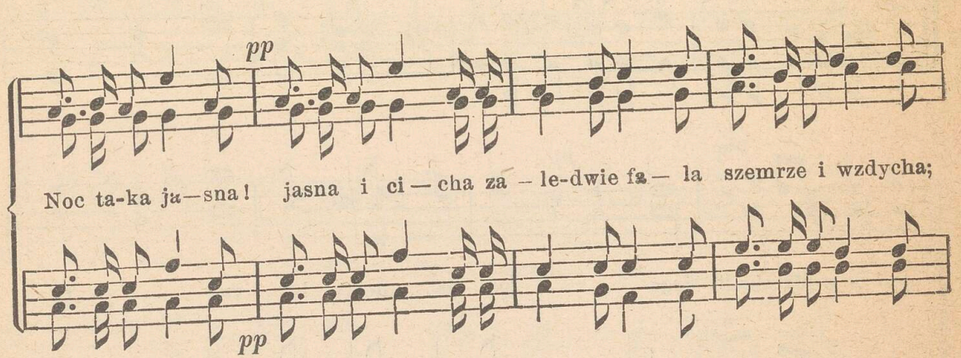
pp

e — cho pięknie gra.

14. Barkarola.

Andante con moto. *Em. Kania.*

W świateł po-wo — dzi, w nie — bo się wzno - szą, mi — ło—ścią drżą — ce

sen — ne roz—ko — — szą sen — ne roz-

roz — ko — — szą Mi — łością drżące

mf poco animato

ko — — — szą. Płyń więc, płyń więc o ło — dzi choćby na wieki przez

mf poco animato

wo — dy śpią—ce w obszar da-le — ki. Aż gdzieś w przestrze — ni

w prze-strze — — — ni

p

zgi — nie w od — da — li w pół—cie—niach ja-snych na sre — brnej

p

ritard p dolce

fa — — li. A roz - to — pie — ni w ci — chym błę — ki — — cie

ritard p dolce

tranquillo *rallent.*

u — sły — szym

tyl — ko serc własnych u — sły — — szym bi — cie u — słyszym usłyszym

tranquillo

u — sły — szym

rallent.

p *p*

bi — — cie. Płyń więc płyń płyń Płyń więc o łodzi

p *p*

płyń więc płyń ach!

p

choć-by na wie — ki, przez wo — dy śpią — ce w obszar da — le — ki,

p

pp

Aż gdzieś wprzestrzeni zginiem w odda — li w półcieniach jasnych, na sre-brnej fa — li

pp

mf cresc.

Aż gdzieś w przestrzeni zginiem w odda — li w półcieniach jasnych na sre-brnej fa — li.

mf cresc.

mp

A roz-to—pie—ni w cichym błęki—cie, a roz-to—pie—ni w cichym błęki—cie,

p

rallent

Tylko serc własnych u—sły-szym bi—cie, tylko serc własnych u — sły — — szym

rallent

bi — — —

bi — — — cie u — sły — szym, u — sły-szym bi — —

tylko serc własnych u-

bi — — —

cie

pp

cie. Płyń więc płyń ach płyń ! (El...y)

pp

cie

15. Jezioro śpiące.

Lento. *R. Schumann.*

p

Je — zio — ro drze — mie w ci-chym śnie, O — kry — te barwnem wód

Je-zio — ro

p

Je — zio — ro w śnie,

pp

kwie — ciem, więc nie budź go pta—szy—no nie, nie, nie budź fali

pp

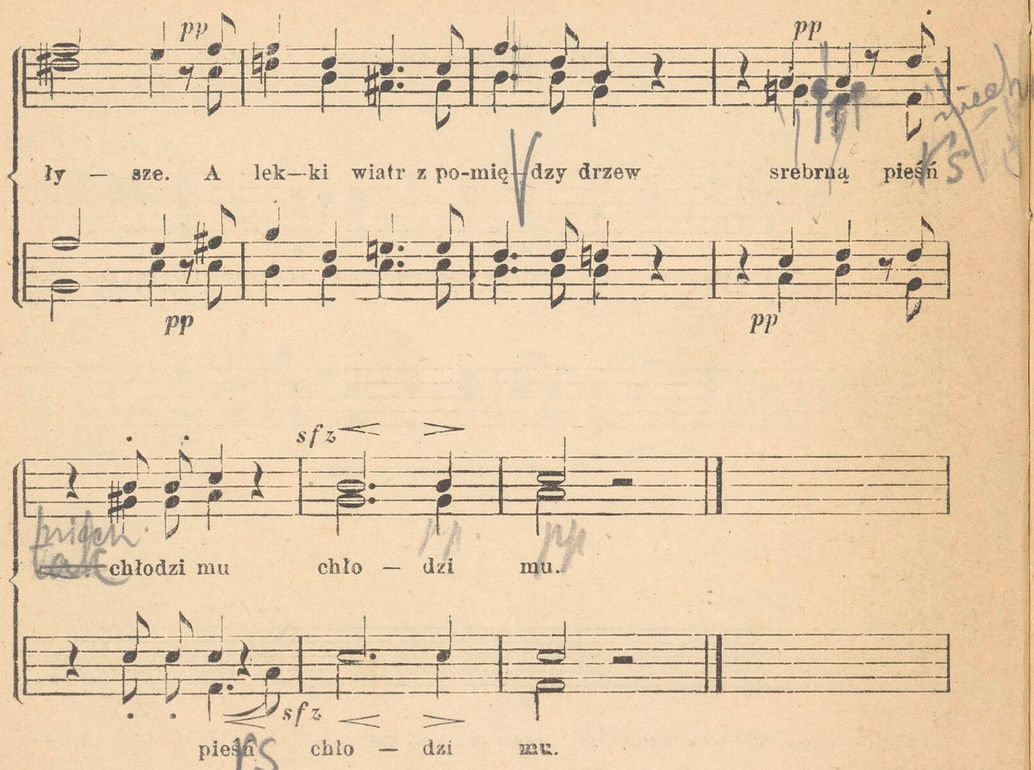
p

z sennych złud. Niech kwia-ty dzwo—nią tę—skny śpiew, co myśl pośród snu ko-

Niech dzwonią

p

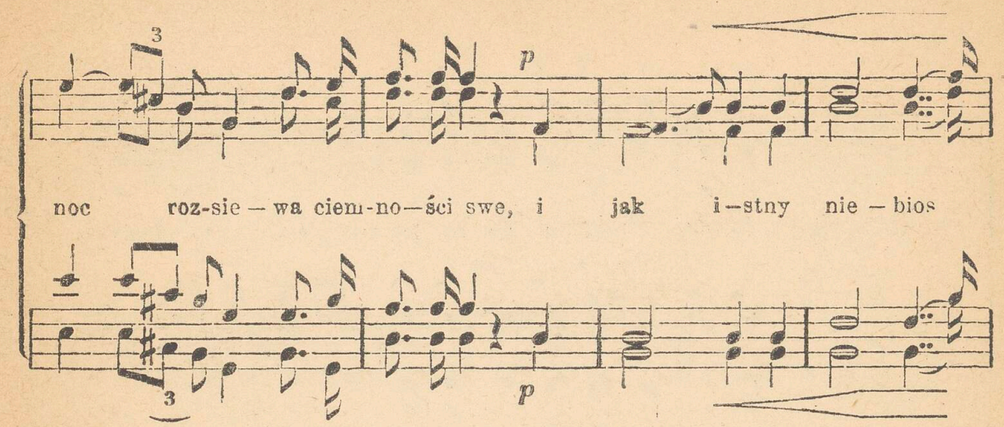
Niech dzwo-nią śpiew

16. Pieśń latarnika.

Poco lento, marcato è mesto. *J. Herbeck.*

ff

sy – łam mój śpiew, Ja z mej wie-ży czu—wa—jąc po — sy—łam po — sy – łam mój

ff

3

śpiew. Leć ma pie — śni da—le — ko w przestrzeń leć! Od-

3 3

3 mf

wa — gę na-dzie—ję w że-glarzach nieć! Niech wie — dzą że bli-zko

3 mf

ląd i niech im o—tu — chy mój do — da głos, wy-

trwa-łość niech im o — sła — dza zły los, a po — — moc do-

p f 3

sta — ną ztąd, tak do — sta — ną ztąd. My na to czuwa-my

p f 3

w chwili tej, a—by po — moc nieść i o — cie—rać łzy, — gi-

mf

mf

nąc — cym po dać swą dłoń; ni od — le — gły cel, a — ni

czar — na noc, ni żа — dna nas nie za — trzy-ma moc, kto

f

to — nie po — spie-szym doń, po — spieszym, po-spieszym, gdy

p f

to — nie kto, po—spie—szym doń. Gdyś na mo — rzu burza

p

w ko-ło grzmi, w dzikim le — sie zaś zbój-ca gro-zi ci, nie-

p

cresc. *f*

do — la śród zy — cia dróg. Czy-li otchłań cię po-

cresc *f*

chło — nąć ma, czy się zbój-ca mie-czem za — mie-rzać zda, pa-

rit. *tempo* *rit.*

mię — taj: nad na — mi Bóg! Czyli otchłań cie-bie po—chło — nąć

f *rit.*

molto sostenuto

p

ma, pa — — mię — taj nad na — — mi. Bóg, pa-

p

cresc. *f*

mię — taj: nad na — — mi Bóg!

cresc. *f* *f*

17. Wisła.

Allegro. (Mazurek). *J. Nowakowski.*

p *f*

1. Jest kra-i — na w tej kra-i — nie, kę—dy dziel-ny ży-je lud
2. O ko-chan-ko na-sza mi — ła powiedz szczerze powiedz mi,
3. Lecz choć potok twój się sro—ży, choć po dro-dze wszystko łwie,

p *f*

p

sta-ra Wi—sła zdawna pły—nie naj-pię-kniej-sza z naszych wód.
czemuś mi-łość roz-bu-dzi—ła, któ-ra dla cię w sercach tkwi.
jednak do-bry lud nasz bo—ży, swą kochan-ką cie—bie zwie.

p

p *f*

Jest kra-i — na w tej kra-i — nie kę—dy dziel-ny ży—je lud,
O kochan-ko na—sza mi — ła powiedz szczerze powiedz mi,
Lecz choć potok twój się sro—ży choć po dro-dze wszystko rwie,

f

sta—ra Wi—sła z dawna pły—nie naj-pię-kniej—sza z naszych wód,
czemuś mi—łość roz-bu—dzi—ła, któ-ra dla cię w sercu tkwi
jednak do-bry lud nasz bo—ży swą kochan—ką cie-bie zwie.

dolce

A gdy z wiosną prysną lo—dy i za—bły-śnie pię-kny Maj
Nim twój strumień kraj ob-le—ci i—leż ra—zy prą-dy twe
I choć skargi nie—u—stanne ob-wi nia—ją zaw-sze cię

dolce

f *p*

wnet rozta—cza swo-je wo—dy i o-ble—wa lu-by kraj, lu-by
to u nio-są mat-ce dzie-ci, to wy—ci—sną bra-ciom łzę, braciom
on wezwaw—szy Ma-ryę Pan-nę w twe o—bję—cia rzu—ca się, rzuca

f *p*

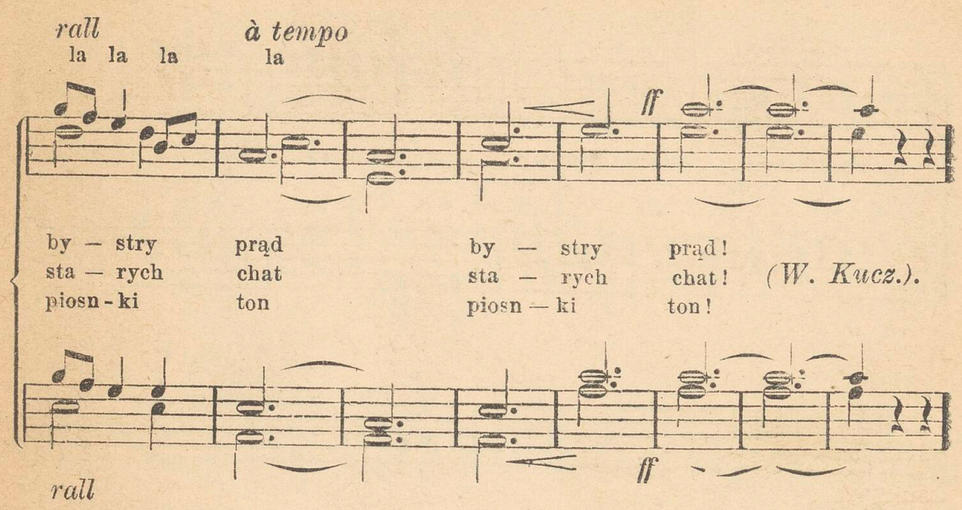
lu—by kraj lu—by kraj

rit. *fà tempo*

kraj lu-by kraj luby kraj! Z wiosną po niej mkną ga-ła—ry
łzę braciom łzę braciom łzę! Z każdą wio—sną twej swawo—li
się rzuca się rzuca się! Więc pomi—mo ta—kie ża—le

rit. *f* *à tempo*

18. Piosnka żołnierska.

Moderato. *St. Duniecki.*

na wę-drów-ce dziś tu, ju-tro na pla-ców-ce mo—że sta—niem

już! Co śni ser—ce niech raz prześni w twarde ży—cie

twarde pieśni niech wiodą jak w tan! A miast rę—ce

rę—ko—je-ści szczery uścisk gdy ob-wie—ści z niebios chwi-lę

Pan! Szczęście, do—la, później może, a—le tyl—ko

Ty wiesz Bo-że, co tam spotka nas. Ty wiesz ko—mu

uśmiech mi-ły, ko-mu wio-snę na mo—gi—ły nie-sie przyszły czas!

M. Romanowski.

nie-sie przy-szły czas.—

19. Mazurek.

Con anima. *St. Moniuszko.*

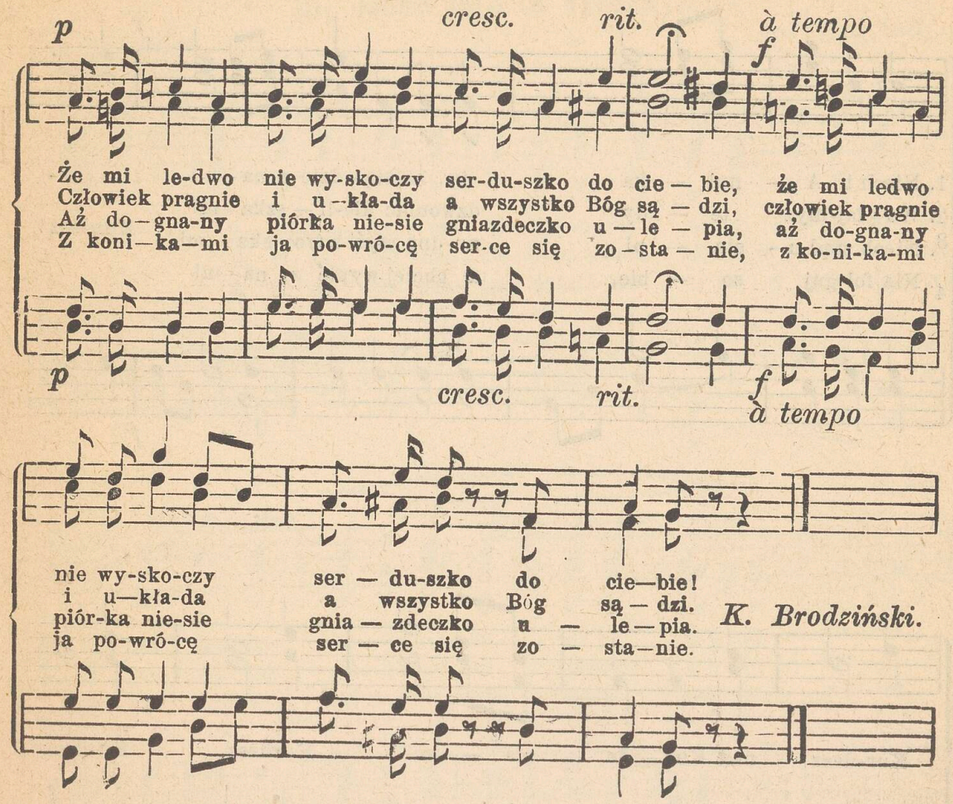

1. Niechże lepiej ja nie żyję dziewczę, skarby mo — je!
2. Czemuż ja w Pro-szowskiej zie-mi ma-łe zaznał dzie — cię,
3. Nie u-cie-kaj pta-szku lu-by mo-je sto ty — się — cy!
4. Go — spo-da-rzu nie dasz wiary jak ko-nie o — pła — cę;

Je-śli kie-dy o — czka czy-je mil-sze — mi nad two-je
Byłbym między kra-kow-skie-mi najszczę-śliw — szy w świecie
Do-go-nię ja mo-jej zgu-by i nie pu — szczę wię-cej.
Wy-da-łem ja dwa ta-la-ry mo-je ser — ce stra-cę.

Pa-trzaj-że mi pro-sto w o-czy, bo wi-dzi Bóg w nie-bie,
Krew nie woda ludźmi wła-da, bo któż ser — cem rzą — dzi?
Krą-ży słowik wszumnym le-sie, ga — łą — zek się cze — pia,
Grajcie skrzypki bo się smu-cę w o — pła-ka — nym sta — nie,

Patrz pro-sto w o-czy,
Krew ludźmi wła-da,
Ah! w szumnym le-sie,
Graj, bo się smucę.

Że mi le-dwo nie wy-sko-czy ser-du-szko do cie — bie, że mi ledwo
Człowiek pragnie i u-kła-da a wszystko Bóg są — dzi, człowiek pragnie
Aż do-gna-ny piórka nie-sie gniazdeczko u — le — pia, aż do-gna-ny
Z koni-ka-mi ja po-wró-cę ser-ce się zo-sta — nie, z ko-ni-ka-mi

nie wy-sko-czy ser — du-szko do cie—bie!
i u—kła-da a wszystko Bóg są — dzi.
piór-ka nie-sie gnia — zdeczko u — le — pia.
ja po-wró-cę ser — ce się zo — sta—nie.

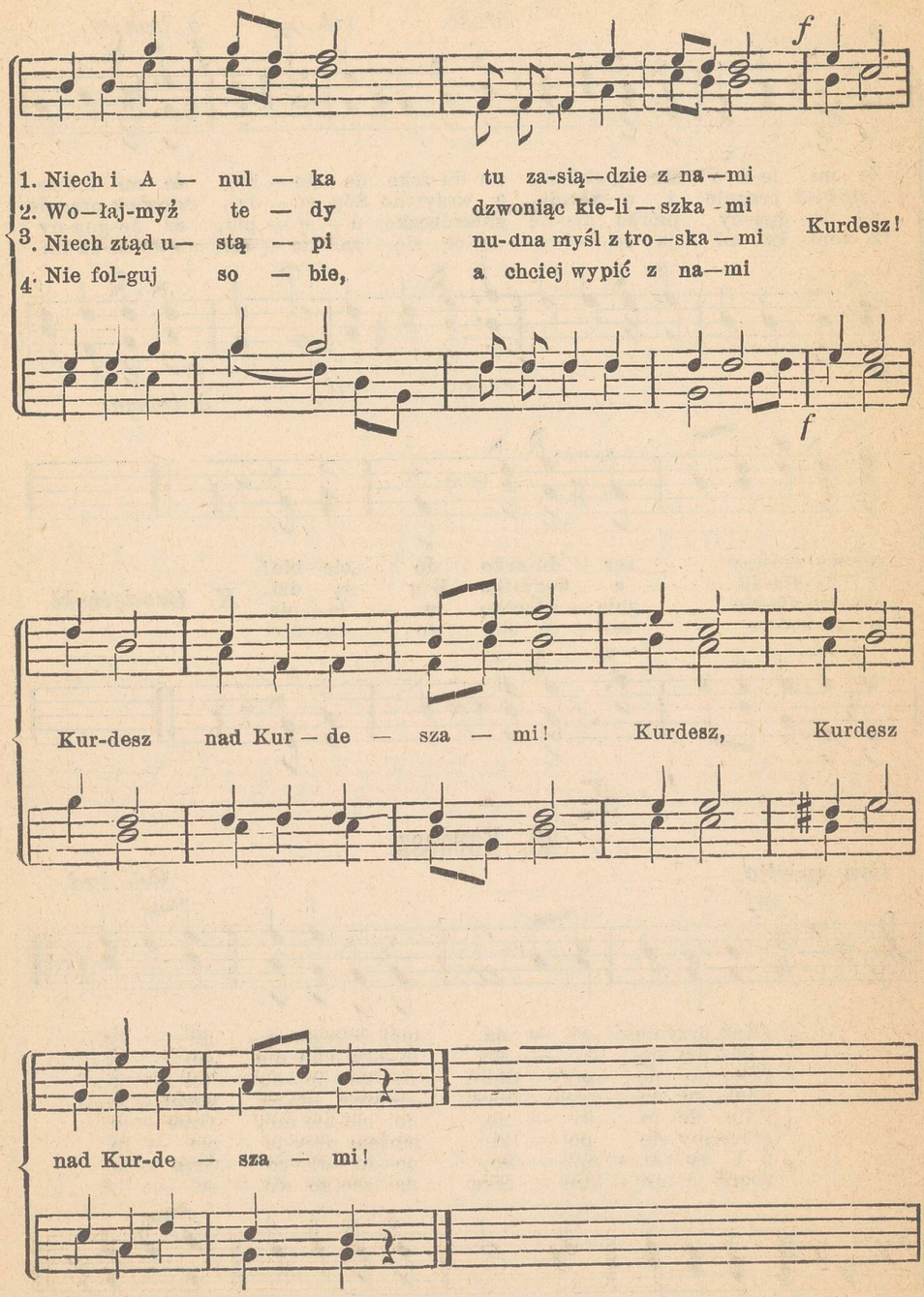
K. Brodziński.

20. Kurdesz.

Con spirito. *Mel. lud.*

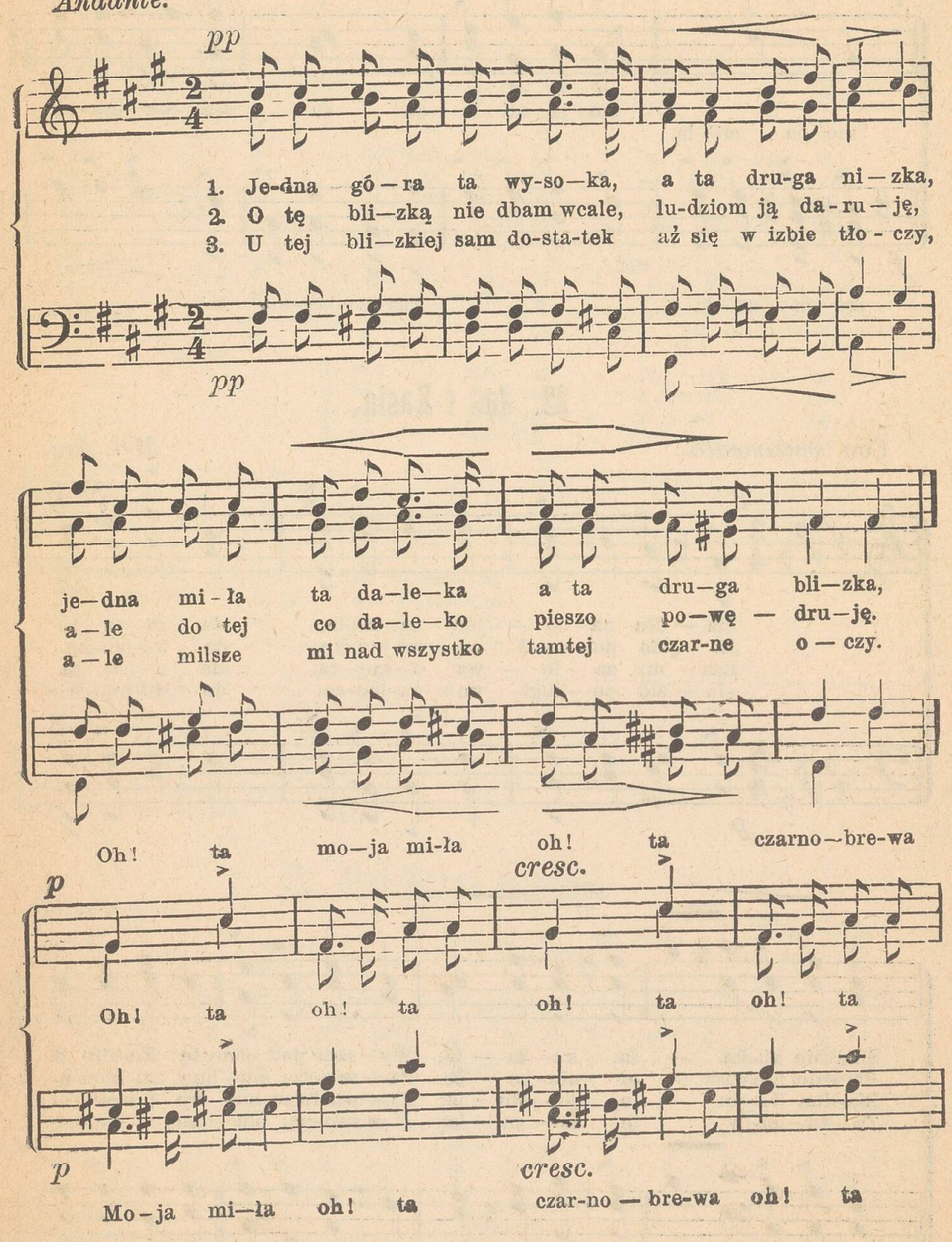

1. Każ przynieść wi — na mój Grzegorzu mi — ły,
   bo—daj się tro — ski ni-gdy nam nie śni — ły,
2. Sko-ro się przy — tknie rę—ka do bu — tel — ki,
   Zni-ka na — tych — miast smutek ser-ca wszel — ki,
3. Nie złe to wi — no, do cie-bie mój Grze — lu!
   Cieszmy się pó — ki możem przy-ja — cie — lu!
4. I ty A — nul — ko, po—ło—wi—co Grze — la,
   bądź u-cze — stni — czką na—sze-go we — se — la.

21. Jedna góra ta wysoka... *)

Andante. *Mel. lud.*

*) Także w *g-mol.*

oh! ta

f *rit.*

mo-ja mi ła oh! ta czar—no—bre-wa!

me-ja mi—ła

f *rit.*

mo—ja mi—ła. czarno-bre-wa ta!

22. Jaś i Kasia.

Con sentimento. *Mel. lud.*

p

Sia — dła na dę — bie za—zu-la, da za—zu-la
Ja — sio po—szedł na wo jen-kę, da wo-jen-kę
Łza — mi za — le — wa o—czę—ta, da o—czę-ta
»Ja — sio po — legł na wo-jen-ce, da wo-jen-ce!«

p

f

Smutnie ku-ka — ła, ku—ka — ła, Wy—szła pod cha—tę Ka-siu la,
Pe-wnie nie wró — ci nie-bo — że Po — wie-szę ślu—bną su-kien-kę,
Bie-dna Ka-siu — la, Ka—siu — la; Po — wiedzcie mi, wy pta-szę-ta,
Za—ku—ka-ła jej za — zu — la; I w swo-jej ślu—bnej su-kien-ce,

f

dim. *p*

da Ka—siu — la, Rzewnie pła — ka — ła, pła—ka — ła,
da su — kien—kę Już na za-wsze tam w ko — mo—rze
da pta—szę — ta, Uj—rzęż mo — je — go Ja — siu—ła?
da su—kien—ce W zimny grób po — szła Ka— siu — la,

dim. *p*

1. pła — ka — ła pła — ka — ła
2. na za-wsze w ko-mo — rze
3. uj — rzęż mo — je — go Ja-
4. po — szła Ka — siu — la tak

Rzewnie pła — ka — ła pła-ka—ła.
Już na za — wsze tam w komorze.
Uj—rzęż mo — je go Ja—siu—la?
W zimny grób po — szła Ka-siu—la.

3. siu — la mo-je — — go?
4. w zi—mny poszła grób.

23. Stoi Maryś w oknie.

Moderato. *Mel lud.*

p

Sto - i Ma - ryś w o — knie, a sko—wro—nek
Mo—ja ma tu — lecz — ku, każcie mi się
A po ma—łej chwi — li, je—dzie chłopiec
A o — na mu za to, wiel-ce dzięko-
Poszła do skrzy — necz — ki, do—sta—ła chu-

p

śpie — wa; sto—i Ma — ryś w o—knie go—ści się spo-
u — brać, mo-ja ma — tu — le—czku, będziem ska-kać
mi — ły, a po ma — łej chwi—li, cza-pe-czki u-
wa — ła, wielce o — bie—ca — ła, dar za dar od-
stecz — ki, srebrem zło — tem tka— ne w drobne li — te-

dzie — wa sto—i Ma—ryś w o-knie go-ści się spo — dzie-wa.
hu — lać mo—ja ma— tu—le — czku, będziem skakać hu—lać.
chy — li a po ma—łej chwi—li, cza-pe-czki u — chy—li.
da — ła wielce o — bie — ca — ła, dar za dar od — da — ła.
re — czki srebrem zło—tem tka—ne, w drobne li—te — re-czki.

24. Serenada

Moderato. (kwartet solowy). *F. Abt.*

pp *pp* *ten.*

Już sło-ne-czko skry—ło czo—ło w falach złotych zo-rzy chmur,

pp *pp* *ten.*

f *pp*

księżyc, gwia-zdy na—o—ko—ło o-świe-ci—ły chatki mur, w błuszczu

f *pp*

mur o — świe-

w lip tych

f *pp* *pp*

skry — ty chat—ki mur. Śpij o lu—ba w lip tych

f *pp* *pp*

ci—ły skryty w lip tych

cie — — niu słod — ki ze — — szle

p

cie — niu niech ci Boska moc sło — dki ze—szle sen, niech ci

cie — — niu słod — ki ze — — szle

p

sen ze — szle sen tak,

słod — ki da słod-ki sen i we—źmie cię pod skrzydeł swoich

sen ze — szle sen tak

śpij już sło — neczko skry-ło czo—ło w fa—lach złotych chmur, ksi ę— życ

śpij o luba w lip cie — niu w mi — łym lip tych

cień skry—ło czo—ło w fa—lach złotych chmur, ksi ę— życ

śpij o luba w lip cieniu ach! w mi — łym lip tych

wzno-si się w o — — — — — — ko—ło pro-mie — niem

cie — niu, śli-czne gwia — zdy w o — ko—ło świe-cą. O-

wznosi się śli-czne

cie — niu, gwia — — — zdy świe—cą. O-

swym promieniem swym,

świecą chatki twojej mur o—świe-cą twojej chatki mur. W ciszę

tę w no—cny mrok Śpij spokoj — nie o lu—ba niech ci

mo—ja

Bo — — ska moc da sen. o

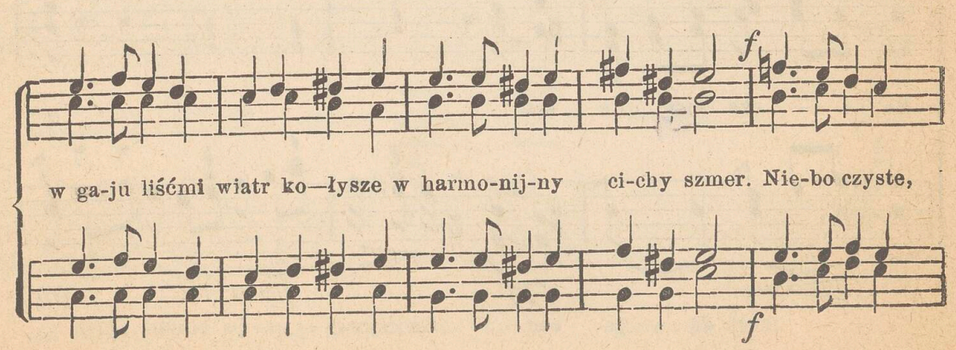
niech da — je sen. Spoczywaj lu—ba błogim snem o

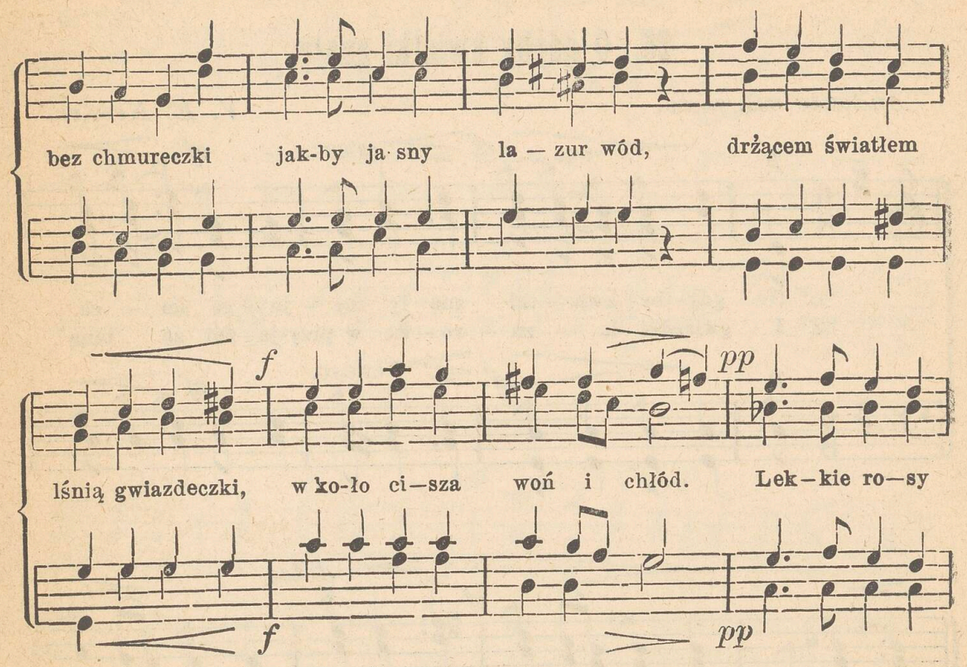

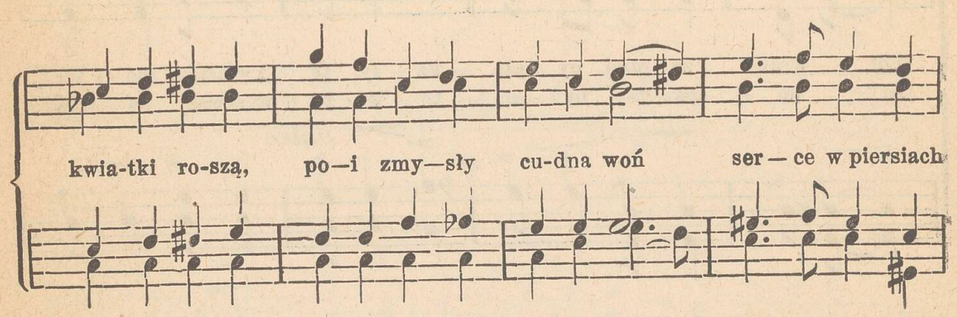
25. Nokturn.

Andante. *K. Studziński.*

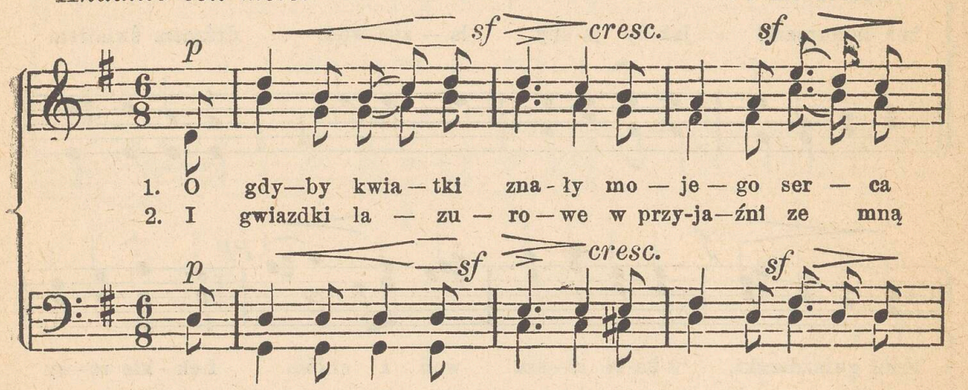

26. O gdyby kwiatki znały.

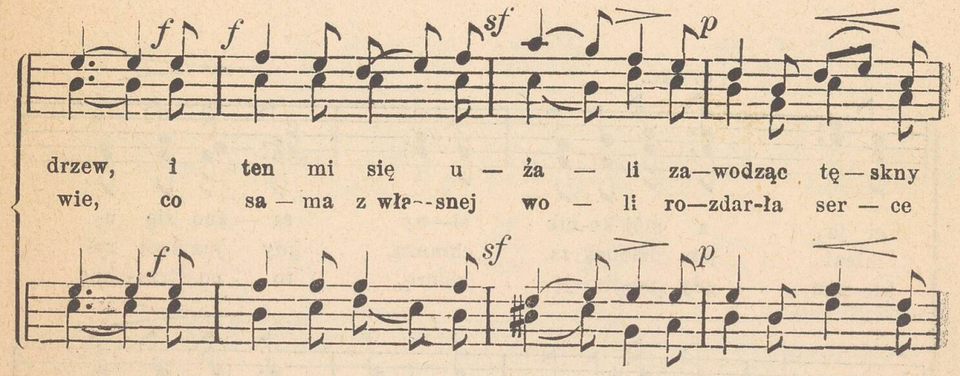
Andante con moto. *V. E. Nessler.*

27. Krakowiak Moniuszki.

Allegro non troppo. *Ułożył W. Żeleński.*

p

1. We—sół i szczę—śli-wy kra—ko-wia-czek
2. Z czapki pa-wie pió-ro bar—wa—mi się
3. Zewsząd szu-mi zbo-że kła—nia mi się

cresc.

ci ja, a mój ko-nik si—wy ra — źno się u-
mieni, jak dzionek za chmurą, gdy już świt ru-
kło-sem, gdy po-sie—ję zbiorę, to po—trzą-chnę

cresc.

f

wi—ja. U — wi—jaj się ra-źno bież, ko-py — tka-mi o-gnia krzesz.
mie-ni. Dumnie błyszczy pa-wi puch, i ja dumny bo ja zuch.
trzosem; a dziewczęta z ca-łej wsi, bę-dą się przy — mi-lać mi.

f

Cza-peczka czer-
Kra—kowiaczek
I ta i ta

f più lento *riten.* *Tempo Imo*
p leggiero

pp

U — wi—jaj się ra-źno bież! ko-pyt — ka—mi krzesz! Cza- — — —
Du-mnie błyszczy pa—wi puch i ja du-mny zuch! Kra- — — —
A dziewczę-ta z całej wsi, przymi — la—ją mi! I — — — —

pp

riten.

wo—na na gło-wie mi pło-nie, po — ka—zu—je
ci ja pę—dzą so-bie żwa-wo, kto mnie nie wy-
ła-dna, lecz pró-żne ich chę-ci, ża - dna mnie już

pecz — ka czer — wo — — — na po-ka — zu — — — — —
ko — wiaczek pę — — — dzę so-bie żwa — — — — —
ta ła—dna ża — — — dna mnie nie zwa — — — — —

o—na,
mi-ja,
ża-dna,

f

— — je że mi go-re w ło — nie, go — re ser-ce pę—dzi koń
— — wo plu-nę w twarz ku — rza — wą, bom ja pan, bom ja król
— — bi, nie zwa-bi, nie znę — ci: je—dno tyl—ko ser—ce mam

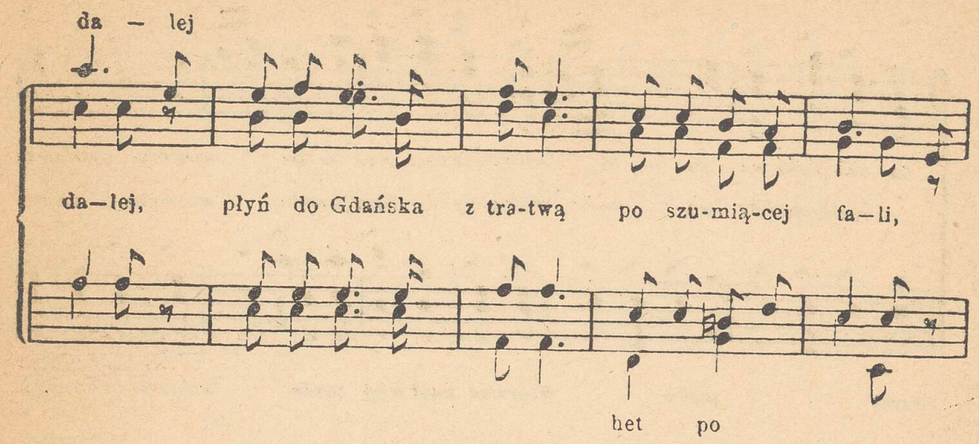
f

28. Flisaki.

Allegretto. *A. Münchheimer.*

na—sza pieśń we — so — ło, wtórz-cie nam wód to-nie, wtórzcie z szumem

rozbrzmiewa we — so-ło, wtórz-cie nam to-nie, wtórzcie nam

brzmi pieśń wtórzcie nam wód tonie, wtórzcie z szumem

Tutti.

ff

w ko — — ło! Gdy brzmi na jej ło — — nie na—sza piesń we-

w ko — ło! Gdy na—sza pio-sen-ka rozbrzmiewa

Tutti.

ff

w koło! Hej gdy brzmi

so — — ło, wtórzcie nam wód to — nie wtórzcie z szumem

we — so — ło, wtórzcie nam

pieśń wtórzcie nam wód to-nie,

Solo.

w ko — ło! W dal nas nie—sie rze-ka, nie-sie lo-tem pta—ka,

Solo.

dolce

p

dziew-czę w domu cze-ka wier-ne-go fli — sa — ka; łzy wy — le—wa

dolce

p

na fli — sa—ka

z trwogi, ser—ce my—ślą smu-ci, że jej chłopak dro — gi

rit. *con anima.*

f

Wo—dy wart-ko ply — ną,

mo—że nie po — wró — ci...

Niech na sza pio-sen-ka

rit. *f*

Hej niech

lecz nas w nurt nie wrzu — cą, u—kój żal dziew-czy — no,

rozbrzmiewa w o-ko-ło, wtórzcie nam to — nie

brzmi pieśń wtórzcie nam wód to—nie,

Tutti *Tutti*

ff *ff*

wró — cą fli-sy wró — cą! Wo—dy wartko pły — ną, lecz nas w nurt nie

fli — sy po-wró — cą! Gdy na-sza pio—sen-ka rozbrzmiewa

wró—cą fli—sy wróc Hej gdy brzmi

wrzu — cą, u—kój żal dziewczy — no,

we-so-ło, wtórzcie nam to — nie:

wrócą fli — sy wró — cą!

pieśń wtórzcie nam wód tonie,

Tenor solo.

dolce

Lek-ko ci-cho gładko nieś nas Wisło na — sza, na twych falach

ci-cho gładko płyń o tra — —

Chór. *pp*

Lek — — — ko cicho płyń o tratwo tra—two

Więc płyń o tratwo na — sza Pan Bóg cię o-

pp *pp*

Ci — — cho płyń o tra —

ma—tko nic nas nie za — stra — sza. Bo choć nad twym

two Bóg cię o — ca — li

het Bóg cię o — — ca — li

ca — li o — ca — — — — li, płyń więc płyń z fli-

— — — — two het! płyń

szlakiem bu-rza się roz — sro — ży, czu—wa nad fli-

płyń z fli - sa — — — — — czą dziatwą da — lej da — lej

płyń — — — — — — — — da - lej da — lej

sa — czą płyń z fli—sa—czą dzia — twą het da — lej da — lej

z fli — — — sa — — — — czą dzia — — — —

rit. *f con anima*

sa-kiem blask o—pie—ki Bo — żej. Płyń więc płyń o

da—lej płyń het da — — lej!

con anima

rit. *f*

da — — — — — — — — — lej! Płyń więc płyń o

płyń da — lej płyń płyń tra—two

rit. *f*

twą płyń da — lej płyń Płyń

tra — two Pan Bóg cię o — ca — — li, płyń z fli—sa·czą

tra — two, Pan Bóg ci o — ca — — li, płyń het

płyń żwa-wo z fli—sa—czą twą dziatwą, Pan Bóg cię o-

het płyń o tra— — — — —

dzia — twą da — lej da - lej da — lej,

Solo col
Ten. Io.

dim. *di —*

mf

da — lej da — — lej het, płyń więc płyń o
ca — li tak o — — ca — li, płyń o

dim. *mf* *di —*

two płyń, płyń da — — — —

Pan Bóg cię o — ca — li

mi — nu — en — do *morendo* *pp*

tra — two Bóg o — ca — li cię, płyń z fli-sa-czą dziatwą
tra-two da — lej da — lej, płyń het płyń

minu — en — do *pp morendo*
lej da — — — — lej, płyń het.

Solo Ten. *rall.*

ppp

da — lej da — — — — — — lej!

ppp *rall.*

da — lej da — lej da — — — — — — lej!
— — — het da — — — — — — lej!

F. Schober.

ppp *rall.*

da — — — — — — lej!

29. Krakowiaczek.

Allegretto con moto. *L. Grossman.*

p

La, la, la, la, Da — le — — ko, da — le — — ko
Da — le — ko da — le — ko

p

La, la, la, la, Tam da — le — — — ko

za gó — — rą za rze — — ką, po — zo-sta — ła chatka bia-ła,
tam za gó — rą za rze-ką

za gó — ra — — — mi

świat! bo w chat — ce

poco rall.

a w niej chłop-ca świat, w niej chłopca świat, w chat — ce przy mat — — ce
świat, bo w chatce

poco rall.

w niej chłop — ca świat, w niej chłopca świat, a w chat — — ce

dziewczy — na je—dy — na
jest dziew—czy—na je—dy—na w łzach u—sy-cha tę—skni z ci—cha

dziew — — cze bie — — — dze

jak bez słoń-ca kwiat. W na — szą wieś piosn — ko

bez słoń-ca kwiat. W na—szą wieś

f

nieś, ra — do—sne e—cho z gór, jak słoń—ca pro-mień

f

piosnko nieś

z chmur. Płyń i dzwoń, przez błoń, dziew-

f

Płyń i dzwoń, przez błoń, dziew-

poco rall.

ezy—nie tro-skę skróć, o lu-bym zawsze nuć, o lu—bym

poco rall.

nuć! — — — —

rit.

à tempo

nuć! po — wiedz stęsknio — nej, że wra — ca już do niej
nuć! i powiedz stę—sknionej, że po—wra-ca już do niej

— — Bo już po—wra — — ca do niej

nie—zmie-nio-ny w swoje stro-ny wier-ny chło-piec jej, (po-wra-ca)
chło — — piec

wier — — ny chłopiec wra-ca

Nim słoń — ce się z gó — ry za—su — nie za chmu — ry
nim słoń-ce się z gó-ry w dół za — su-nie za chmury

jej. Nim pro — mień bły — — śnie z gó — — ry

f 3

w progu sta-nie jej ko—cha—nie u bog — dan—ki swej Przez

u nóg jej.

3

błoń. Piosn—ko dzwoń pod wie—czór w cichą

f

przez błoń piosnko dzwoń pod

3

wieś za — po-wiedź ta—ką nieś, przez błoń, piosn—ko

3

przez błoń

f *rit.*

dzwoń pod wie-czór w cichą w'eś za—po-wiedź ta-ką

piosn—ko dzwoń, pod *rit.*

nieś.

à tempo

rit.

nieś, o nieś. Niech ser — ce dziewczę — ce nie tę — skni
za—po—wiedź nieś, niech ser-ce dziewczę-ce niech nie tę—skni

rit.

nieś. Niech ser — ce już nie

allarg.

już wię — cej, wra — ca lu — by spełnić ślu-by do kochan—ki,
już nie wię-cej, speł — nić ślu — by

allarg.

tę — — — skni, wra — ca lu — by speł — nić ślu — by do

dim. *Lento* *pp*

do bog-dan-ki swej piosn—ko płyń! piosn—ko

dim. *Lento* *pp*

bog — dan-ki swej. Do bogdan — ki

pp *pp* *ppp*

płyń piosn-ko płyń la la la la la.

pp

swej lu — by wra-ca la la la la la.

30. Piękna Milada.

Allegro moderato. *W. H. Veit.*

p

Król Bo-jan ma cór-kę i—mię jej: piękna Mi-
A po — tem ja—koś w krótki czas piękna Mi-

p

cresc.

la—da nie u—mie szyć nie u-mie prząść za to ra—da zawsze na
la—da pa — cho—le wzię-ła w poczet sług i ko—nia da—ła by

cresc.

f *pp*

ko—nia siąść, wy—je—chać na ło—wy, na ło — wy. O
jeździć mógł z Mi—la—dą na ło—wy, na ło — wy. O

f *pp* *p*

p *cresc.* *f* *fz*

O gdybym ja O gdybym ja był strzelcem jej O
O te—raz ja O te-raz ja być kró-lem chcę O

f *fz*

gdybym ja
te — raz ja

fz *fz*

gdy—bym ja był strzelcem jej, Za—wszebym pę-dził za nią
te — raz ja być kró-lem chcę, Pię - kna Mi — la—do ja tak

fz *fz* *fz*

Za — wszebym pę-dził
Pię — kna Mi — la—do

pp

rad do kniej!
kocham cię!
O ser—ce mil-
O ser—ce mil-

O ser—ce mil—cze—nie
O ser—ce mil—cze—nie

p *pp*

p

cze—nie
cze—nie
rze—cze Mi-

p *p*

Gdy raz spo-czę—li pod cieniem drzew

sempre cresc. è accell.

la—da: do — strzegam w oczach two-ich łzę wszak kochasz więc po-

vivo è con forza

fz *fz* *fz*

ca — łuj mnie ach, — czy śmie ach, — — czy śmie ach,

fz *fz*

ach czy śmie, ach czy śmie,

p

czy śmie pa — cho — le. Lecz my — śli: wszak—że

p

ach, czy śmie pa — cho — le

cresc. *ff*

roz—kaz mam, lecz my — śli: wszak—że roz—kaz mam i

cresc. *ff*

do ust Mi — la — dy się — ga sam.

O ser-ce mil-

p

rit.

Tempo I. *Più lento.*

pp

o ser—ce mil — cze—nie!

cze-nie!

pp *p*

W ci — cho-ści ja - dą

p

W ci—cho ści ja—dą do dom znów z pię kną Mi — la—dą, a

do dom znów

cresc. è accel. *ff*

chło-piec wciąż roz—my — śla rad, a chłopiec wciąż roz-my - śla rad: Niech

a chło-piec wciąż roz-my—śla rad roz-

ff

con vigore

te — raz ją u — wiel—bia świat mnie do — syć na tem, co

co wie — dzą drze-wa i ca — ły las, co wie—dzą

wie—dzą

drze-wa i ca — ły las, żem ust, żem ust Mi — la-dy

dimin. ma non ritard.

do — tknął raz! Milcz ser — ce to sen, milcz

Milcz, milcz, milcz,

p *pp*

ser—ce to sen, milcz ser - ce to sen, to sen.

p *pp*

milcz, milcz.

31. Pożegnanie lasu.

Tempo di marcia. *F. Mendelssohn-Bartholdy.*

f

1. Któż zbu — do — wał cie — bie kto nie-bo - ty—czny piękny
2. Świat pu — sto — cie pla—ci długi tu—taj ci—cho u—ro-
3. Tu pod cie—niem bujnych drzew niech o chłodną ży cia

f

sf *sf* *f*

le — sie? Ser-ce mo — je cześć ci nie—sie, rzewnym gło-sem wielbię
czy-ście; czasem tyl—ko szu-mią li—ście, lub strze—le—cki zabrzmi
tro—ski. Piękny le — sie two-rze bo—ski, od — bij e-chem strzelca

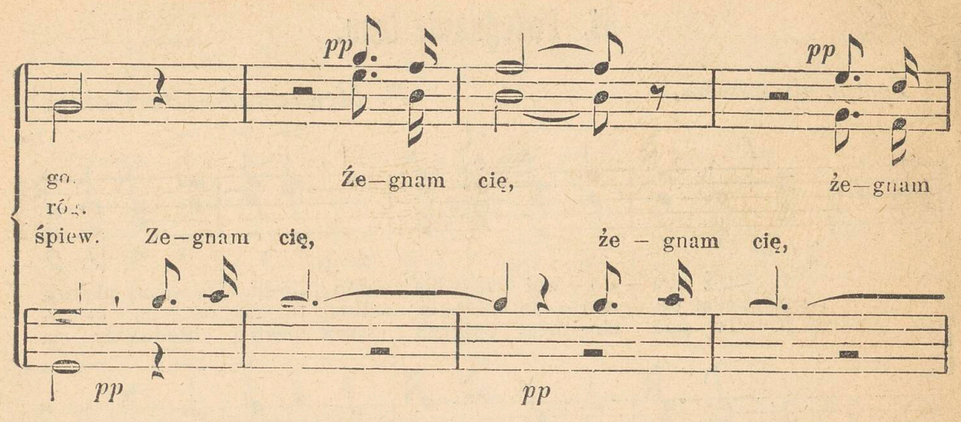
sf *sf* *f*

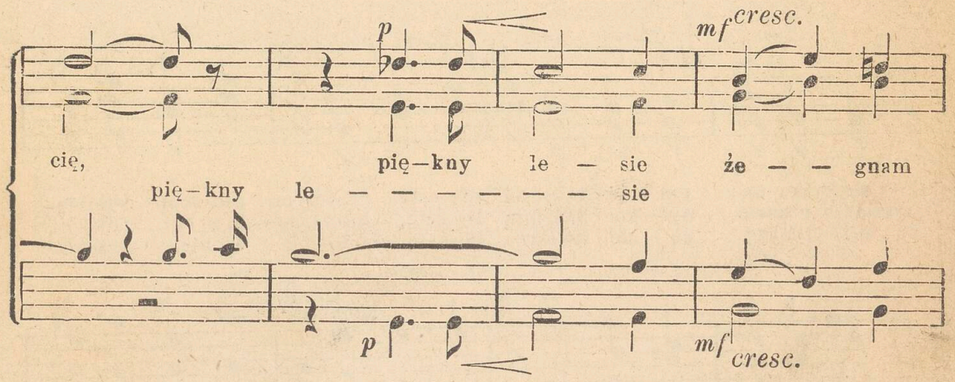
f *cresc.* *sf* *dim.*

go rzewnym gło—sem, rzewnym gło - sem, rzewnym głosem wiel—bię
róg lub strze — le — cki, lub strze — le - cki, lub strze-le - cki za—brzmi
śpiew, od — bij e — chem, od — bij e — chem, od bij e-chem strzel-ca

f *cresc.* *sf* *dim.*

z barytonem

32. Pożegnanie lasu.

Allegretto. *F. G. Klauer*

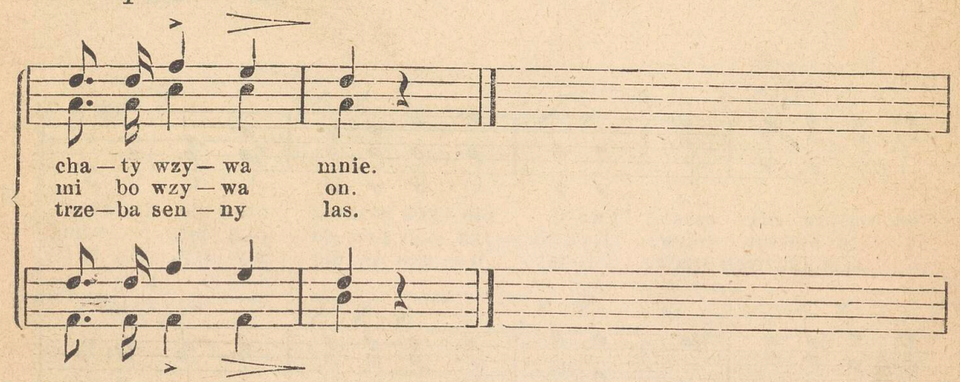

dim. e poco rit.

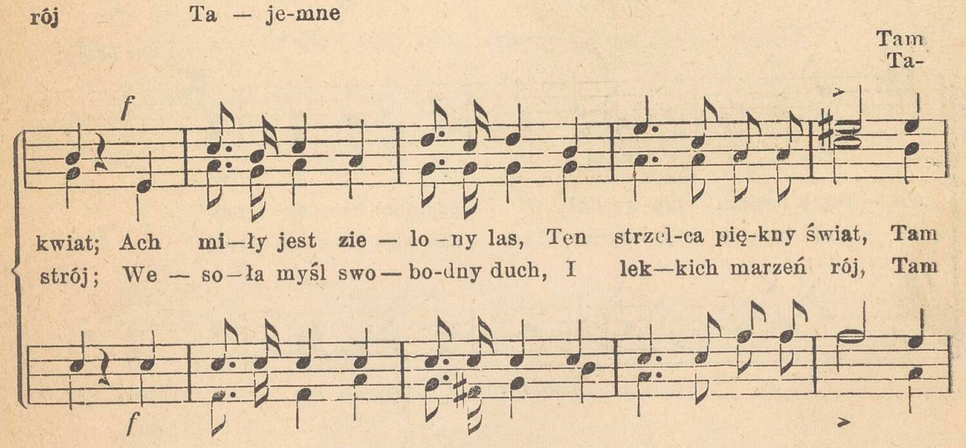
dim. e poco rit.

33. Las.

Allegro risoluto. *P. Maszyński.*

stru—myk szemrze pośród skał I e-chem bu-dzi las, Tam
gdy na ser—ce padnie głaz, Na — dej-dzie jeszcze maj, Wnet

poco rit. *in tempo*

wie — trzyk liściom mo-wę dał I szumem wi — ta nas!
ru — szaj bra-cie w gę-sty las, Tam spo-kój ci — sza raj! Tam

poco rit.

chłód, Wstań

pta-ków śpiew i kwiatów woń, Szum drzew i źró-deł chłód i źródeł chłód

chłód, Wstań

wstań przed Bo—giem gło-wę skłoń, Bo to jest Bo—ży cud. Tam

ptaków śpiew i kwiatów woń, szum drzew i źró-deł chłód, ach

wstań przed Bogiem gło-wę skłoń, bo to jest Bo — ży cud, bo

rall.

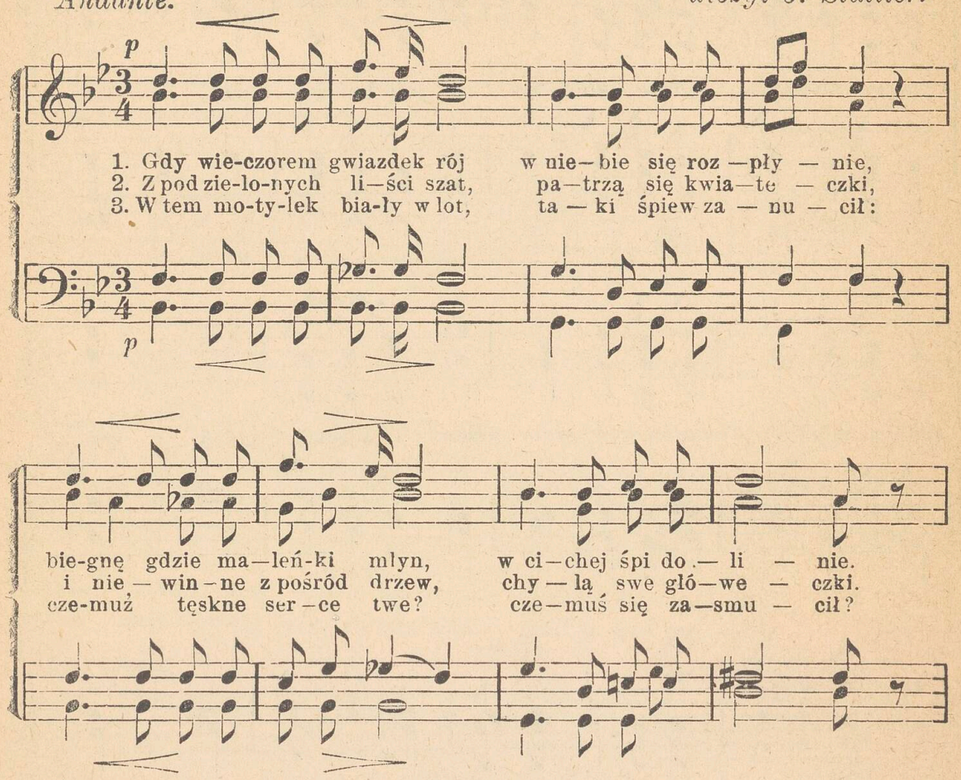
to jest Bo-ży cud.

rall.

34. Motylek.

F. Mendelssohn.
ułożył J. Stattler.

Andante.

35. Pierwsza zieleń.

Allegretto.

R. Schumann.

ka — żdy rad Z pod śnieżnych gór wy — łaniasz się Tę-skni za to — bą
dzieńczych snów Lu — ba zie-lo — na trawko ty, Tu w cieniu la — sów
ul — ży, nie! Lecz mi — ła trawko zie-leń twa, Bal-sam dla serc stra-

ser — ce me, tę-skni za to — bą ser — ce me!
wi — taj mi tu w cieniu la — sów wi — taj mi!
pio — nych ma, bal-sam dla serc stra — pio — nych ma!

36. Pieśń zimowa.

Moderato. *A. Rutkowski.*

O — to zi-my go — niec bia — ły cwa-łem pę — dzi

i roz — ta — cza

z mroźnych mórz i roz — ta — — — — — — — — cza blask wspania — ły
i roz — ta — — — — — cza

i roz — ta — cza

w blask pół-no-cnych tka — ny róż. Swie — cą gwia-zdy

mu nad czo — łem pod ar — ka — dą górnych stref, on nad

mia — stem, on nad sio — — łem skrzący śnie-giem, skrzą-cy

zwie-sił kwef.

I roz — sy — pał kwie — — —

I roz — sy — pał bla-de roz — sy—pał

I po — wa — lił wszy-stko

cie, o—cza—ro-wał zie-mię snem.

wszy-stko

wszy-stko w świe — — cie, co o — żywczym drga—ło

on lud

Nie dość je—mu tej o — fia — ry

tchem. Nie dość je-mu tej o — fia — ry on lud

Nie dość je — — mu

skrzę-tny spę—dził z pól, i za — wła—dnął ob — sza — ry

on lud skrzętny spę—dził z pól za — wła—dnął

skrzę-tny spę—dził z pól, i za — wła—dnął ob — sza—ry

za — wła — dnął

sam.

p *rall.*

sam. On lo — do — wo śnieżny król, śnie — — — żny

p *rall.*

p

sam ob-sza — ry on lo—do-wo śnieżny

pp *morendo* *pp* *p*

król, śnie — — — żny król! Goń-cze bia—ły wro — gu słoń-ca!

morendo *pp*

pp *p*

król, lo—do—wo śnieżny [illegible]!

tam od

gdzie twym godom stawiasz stół? tam od koń — — — — — — — —

tam od koń — — — —

tam od

koń — ca

ff

— — ca precz od koń-ca świat zdrętwia-ły chwy—tasz w pół,

ff

koń — ca

mf *ff*

i za — wieszasz nań za — sło—ny w bry-lan — to—wy stro — isz lód; na gór

mf *ff*

szczy — tach two—je tro — ny, mil-czą mo—rza, mil—czą

mil — — — — — — czą u twych wrót.
mil — — czą mil—czą

37. Ucichł już gwar.

Maestoso. *G. Reichardt.*

p *p*

U-cichł już gwar, u-cichł już gwar,

p *p*

mf *p*

Bło—giem ma — rze — niem spo — czął świat, Błyszczy jak

mf *p*

p

gwia-zdy o — gnisk żar od prze — dnich czat.

f *p*

Mrok w koło nas! Pie-śnią ża — — ło — bny szu-mi

f *p*

las, od — — wie-czny aa.

38. Zmarłej dziewicy.

(Ofiarowane lwowskiemu Towarzystwu „Lutnia").

Andante molto sostennuto. *J. Kleczyński.*

dolciss.

p

ci—cho i nic jej nie zbudzi nic jej nie zbu — — — —

dolciss.

p

dzi. Na za—wsze swo — — je zamknę—ła po-

zam-knę—ła swo-je po-

na zawsze swo — je zam — knę — ła po-wie — ki

wie — ki, na za — wsze swo — je po-wie — ki

wie — ki spo—koj-na, bla-da, spo—koj — na

spo-koj—na bla—da na — rze-

spo-koj—na bla — da, smu — tna bla—da na — rze-

bla — da, spo—koj—na bla — — — — da na—rze-

czo — — na a - nio — ła,

czo — na a — nio — ła, a — nio — ła, co ją po-

czo — — na a — nio — ła,

Tempo I.

ślu — — — bił na wie—ki. Ja—ko-by w ja—sny po-sąg za-mie-

co ją po—ślu—bił na wie—ki, w po — sąg zmie-

nio—na, zaziem-skich widzeń ja-sno—ścią ol — śnio-na, na zawsze

swo — je ach już zam — knę — ła po wie — — — — ki.

na zawsze swo — je zam — knę-ła

pp *pp*

Za-snę — ła ci—cho i nic jej nie zbudzi, ni roz-pacz

pp *pp*

mf

sio — stry a ni mat—ki łka—nie, ni gło—sy ob-cych, a cie—ka—wych

mf

cresc.

lu — dzi, co o-to — czy — li śmiertel—ne po — sła—nie Już jej do-

cresc.

p *pp*

sięgnąć bo—leść nie jest w stanie. Za—snę-ła ci — cho, za—snę-ła

p *pp*

39. Co wieczór.

K. Danysz.

40. Nokturn.

Moderato. *G. Roguski.*

cresc.

p

Już noc swą moc na o—kół roz-po — ście — ra,
roz — po — ście — ra,

p *cresc.*

na o—kół roz-po — ście — ra,

już wszystko o—bu — mie — ra do snu u—kła — da
już wszyst — — — ko

już wszyst—ko do snu do snu u-

cresc.

się. Znikł dzień, padł cień, ka-żdy po dziennym
cresc.

kła — da się, Już znikł dzień, padł cień,

spo-czy — wa już w spo—ko — ju

p

zno — ju spo-czy — wa w spo—ko — ju w głębo-kim śnie.
spo-czy—wa już w spo—ko — ju

p

spo — — — — — — czy — wa

mf

Wśród drzew zmilkł śpiew leśnych pie—śnia — rzy z nich każdy
mf

Wśród drzew zmilkł śpiew le — — śnych pie—śnia-rzy

p

ma — rzy śpiąc w głę-bi gniazd. Świat nasz pod straż
p

gniazd. Świat nasz pod straż

mf

wziął a—nioł sre — brno-pió—ry. Tyl — ko tam u gô — ry lśnią się

mf

wziął a — nioł. Tyl — — — ko tam lśnią

p

ro — — je gwiazd. Nasz kraj to raj!

p

się lśnią się ro — je gwiazd. Nasz kraj to

Zie—mio bło — go—sła — wio — na choć zi - mą na-wie — dzo—na,
Zie—mio wiel — bio — na zie — — — — mio

raj! zie — mio bło — go — sła — wio — — na za — wsze

lecz za-wsze dro-ga nam. Ty nas
tyś

dro — — — ga za-wsze dro — ga nam. Ty nas w zły

cresc.

twój o-braz za-wsze

w zły czas po—cieszasz wspomnie-nia — mi wspo — mnie-
ty nas po — cie—szasz wspo — mnie-

cresc.

czas ty nas po — cieszasz wspomnie—nia — mi, twój o-braz zawsze

z na — mi

pp

nia — mi o tak boś ty
nia — mi

pp

z na — — — mi w głę — — bi ser—ca tam boś ty naj

B. II p. ma un poco marcato.

rall.

boś ty najdroż — — — szą nam!

droż — — — — szą nam. naj-droższą jest nam!

rall.

Più mosso

mf

Czy na nie- bie słonko świ—ta, czyś ty ziemio w mroku spowi ta

mf

czy w gwia-zdzi-sty płaszcz o-kry—ta, w ciemnej no-cy to — niesz mgłach

più p

cie — bie ka-żdy sercem wi — ta i o to — bie ma — rzy w snach,

più p

wśród ra-do — ści, czy we łzach.

ta miłość w ser-ca wry — ta w ra — do — — ści łzach.

cresc.

Bo tam chat-ka sto—i bia—ła, gdzie nas ma-tka ko—ły—sa — ła,

cresc.

a w twem ło-nie snem wieczności śpią ro-dzi—ców świę—te ko—ści,

mf

a w twem ło — nie śpią ro—dzi — ców ko — — ści,
w twem ło — nie snem wieczności śpią ro — dzi—ców ko—ści,

mf

a w twem ło — nie śpią ro—dzi — ców ko — — ści,

u — czuć naszych zdwa—ja moc ka-żdy dzień i noc

p *molto rit.*

u — — czuć zdwa — — ja moc ka-żdy dzień i noc.

p *molto rit*
moc dzień i noc.

mf
à tempo

W sercach naszych nie przebrzmiały e—cha da-wnej two-jej chwa-ły

à tempo
mf

cresc.

i brzmieć bę — dą zawsze wszędzie pó—ki świat ten istnieć będzie

cresc.

Zie-mio na-sza ziemio dro-ga skar — bie da—ny nam od Bo-ga

f *dim.*

Zie — mio na — — sza zie — — mio dro — — ga

f *dim.*

ty nad dzie-ci swych gromadką czu — waj czu — waj

mp

ty nad dzie — ci gro — mad — ką nad
dzie — ci

marcato

mp

dzie — ci, ty nad dzie-ci swych gromadką

czu — waj wspólna na—sza ma-tko czu — — waj na-sza matko

dzie-ci gro — — mad — ką ty czu — waj ma — tko
dzie-ci gro — — mad — ką czu — waj ma — tko.

czu — waj czu — waj czu — waj wspólna na-sza matko.

f *p* *mf* *rall.* *p*

Bo ten nasz kraj, bo ten nasz kraj to jest raj! Już noc

f *p* *mf* *rall.* *p*

raj ten nasz kraj. Już

cresc.

swą moc na o—kół roz-po — ście — ra już wszystko o—bu-
roz — — po — ście — ra już wszyst-

cresc.

noc swą moc roz — po — ście — ra, już wszyst—ko do

mie — ra, do snu u—kła—da się. Znikł dzień,
ko

snu do snu u — kła — da się. Już znikł

cresc.

padł cień, ka—ždy po dziennym zno — ju spoczy-wa już w spo-
ka—ždy po zno — ju

cresc.

dzień, padł cień ka — ždy po dziennym zno — ju spo — — — — —

p

ko — ju, w głę-bo-kim śnie. Wśród drzew zmilkł śpiew le-śnych pie-

p

czy — wa Wśród drzew zmilkł śpiew le-

mf *p*

śnia — rzy, z nich każdy ma — rzy śpiąc w głę-bi gniazd.

mf *p*

śnych pie—śniarzy Świat

mf

Świat nasz pod straż. Wziął a-nioł sre — brno—pió—ry,

mf

nasz pod straż wziął a — — — nioł, tyl- — — — — —

p

tyl — ko tam u gó — ry lśnią się ro — — — je gwiazd.

p

ko tam lśnią *p* się lśnią się ro — je

cresc.

Nasz kraj to raj! zie—mio bło-go - sła — wio — na,

zie - mio wiel — bio — na,

cresc.

gwiazd. Nasz kraj to raj zie — mio bło — go — sła-

choć zi—mą na-wie — dzo — na lecz

zie — — — — — — mio tyś zawsze dro — ga

wio — — — na zaw — — sze dro — — — ga

cresc.

nam. Ty nas w zły czas po-cieszasz wspomnie-

ty nas po—

cresc.

zawsze dro — ga nam. Ty nas w zły czas ty nas pocieszasz wspomnie-

twój o-braz za-wsze z na — mi

pp

nia — mi wspo — mnie — nia — mi o tak
cie-szasz

pp

nia — mi, twój o-braz zawsze z na — — — mi w głę — — bi ser-ca

za — wsze z na — mi boś nam dro — gą

tam, twój o-braz za — wsze z nami tkwi tam w głębi ser — ca tam,

B. II. p. ma un poco marcato.

boś ty naj — drож-szą, naj-

poco cresc. *mf*

boś nam dro — gą, boś naj — drож-szą, naj-
naj — drож — szą

mf *poco cresc.*

boś ty jest naj-drож — szą nam, boś ty naj — drож — szą

drож — szą nam naj — drож — szą nam, naj-

p *mo — ren — do*

drож-szą tyś nam, naj — drож—szą tyś nam, naj-
boś ty naj — drож — szą, naj — drож — szą, tyś nam naj-

p

mo — ren — do

nam, naj — — — — drож — — — — szą

drож — szą,

pp *rit.*

drож — szą, najdroższą nam!

pp *rit.*

nam, najdroższą nam!

41. Zkąd pieśni te.

Andante con moto. *F. Skraup.*

p *pp*

Zkąd pie-śni te? Zkąd pie-śni te? Czy to e — cho z te-go
Czyż wierzyć mam? Czyż wierzyć mam? Że te po — la u—ko-

p *pp*

świa — ta, Zkąd już tyl — ko pieśń do — la — ta, Że tak
cha — ne, U — ma — jo — ne znów za —sta—nę; W bla-sku

ser — — cu mi — le brzmią, U — ko — cha — ną mo—wą
słoń — — ca świe-ży gaj. W po—śród kwia — tów ziemski

pp

swą. To ro — dzin — na mo — ja zie — mia, Te ser-
raj. Do ro — dzin — nej mo — jej zie — mi Ser - ce

pp

pp

de — czne dźwię-ki śle, de ser — de — czne dźwięki śle!
bi — je ser—ce drży ach! ser-ce bi — je, ser-ce drży!

pp

42. Polonez z XVIII. wieku.

Tempo poloneza.

f

1. Z wy—so—kich Par — na—sów, nie zbyt dawnych cza—sów
   W któ—rym ser—ce bło—nie, ku two—jej per—so—nie
2. Na — wet i cy — pry—sy, ma — ją swe ka — pry—sy,
   A — le przyj—dą chwi—le, że się u—gną mi — le
   Po wierzchu mar—mu — ry, a w ser—cu tur — tu—ry
   Daj mi pa — ni rącz-kę, daj, pro—szę o—brącz-kę

f

p

1. pom - pa—ty-czne na-sze in — ten — ta;
   naj-szczęśliw-sze dla mnie mo — men'-ta.
2. że się przed ze-fi - rem nie u — gną
   i na-wza-jem na się mru- mru-gną,
3. a w ser-cu tur-tur-tur — tur — tu — ry
   niech tych tur-tur-tur-tur nie zno — szę.

1. 2. 3. Wa—sińdzka o-krutna,

p

cresc.

Prę—dzej by się ska—ły u — bła-gać mi da—ły
sro—dze ba—ła—mu-tna; Z wierzchu kondemna—ty w sercu al-ter-na—ty
Na—wet i turkaw-ki ma—ją swe za-bawki

cresc.

f

A pfe, mościa pan-no być ta—ką!

f

43. Polonez.

K. Kurpiński.

Lento.

mf

1. Gdy człek w taniec pol-ski sta — nie, wąs pod-krę-ci,
2. Bez u—ra—zy powiem śmia—ło, w niesmak dla mnie
3. Nie masz u—czty bez wę-grzy—na, on myśl trzeźwi

mf

f

tu—pnie no — gą! pierś mu rośnie, hej mo-spa — nie!
wa—sze mo — dy; gdzież te u—czty, gdzie te go — dy?
ser—ce grze—je! da — wne cza-sy przy-po — mi — na,

f

p

już jest zdrowszy już mu bło-go. Śmia—łym krokiem wo-lno
nie, tak dawniej nie by — wa—ło. Moździerz zagrzmiał na wi-
człowiek przy nim od — mło—dnie-je. Gdy nam wi—no zja—śni

o
na
roz-

pły — — nie,
wa — — ty,
czo — — ło,

pły — — — nie, jak wrze-cio—no się nie krę — ci, a
wa — — — ty, kie—lich wo-dził rej na ba — lu; tak,
czo — — — ło, w przy-jaźń so-bie rę—kę daj—my; i

tak pły — nie,
wi — — wa — ty
ja — — śni, to

mf *cresc.* *f*

cmoknie w rączkę swą bo - gi—nię i o—świadczy ser — ca chę—ci.
szlachcic nie spi—jał her-ba — ty; to był tru-nek dla szpi —ta — lu.
państwo do-mu weźmy w ko-ło, niech nam ży—ją! za — wo — łaj—my!

mf *cresc.* *f*

44. Toasty.

Allegro. *Fr. Abt.*

Ko—muż ten pierw—szy to—ast wznieść, na czy — ją
Ko—muż ten dru — gi to—ast wznieść, na czy — ją
Ko—muż ten trze — ci to—ast wznieść, na czy — ją

f Solo

f Soli

cześć? Na — le — ży wznieść na du—cha cześć, co w wi—nie
cześć? Na — le — ży wznieść na ko—biet cześć. bo z nie - mi
cześć? Na — le — ży wznieść na dru-hów cześć, co spie—szą

f

p

dał po—cie — chy treść, co pię—kny nam zbu—do — wał
lżej to ży — cie nieść, bo u — pię — ksza — ją nam ten
z na — mi ży — wot wieść, bo ka—ździ z nich to dla nas

p

f *Poco pii mosso*
Chór

świat, dla nie — go kie—lich speł—niam rad. Dla nie-go ka-ździ
świat, więc za nie kie—lich speł—niam rad. Więc za nie ka-ździ
brat, więc za nich kie—lich speł—niam rad. Więc za nich ka-ździ

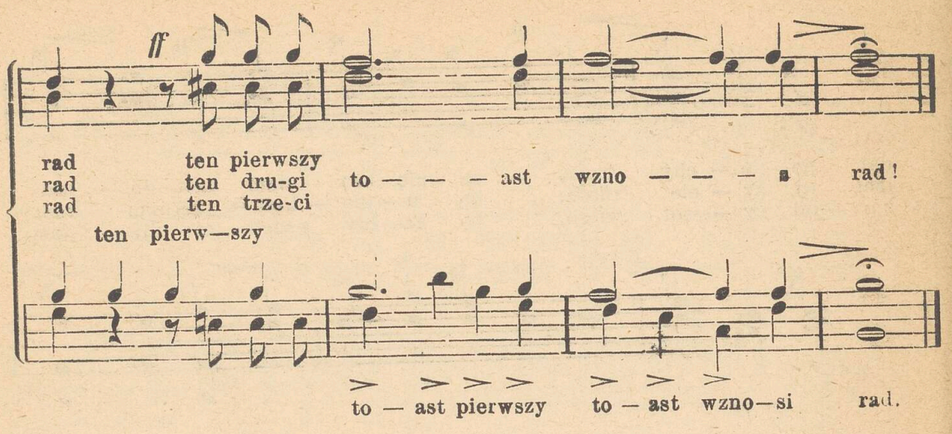
f

sf *Chór* *f* *sf* *f*

z nas, dla nie — go ka — ździ z nas, ten pierwszy to — ast wzno-si
z nas, więc za nie ka — ździ z nas, ten dru—gi to — ast wzno-si
z nas, więc za nich ka — ździ z nas, ten trze-ci to — ast wzno-si

sf *Chór* *sf* *p*

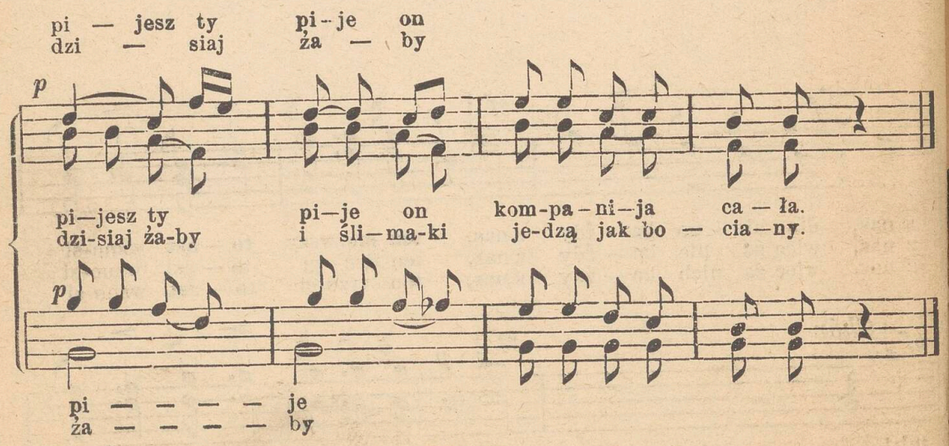
tak! tak!

45. Humoreska.

Allegretto. *W. Żeleński.*

46. Nie jeden nam prawi...

Allegro moderato. *S. Moniuszko.*

Pa—weł czy Ga—weł za—ka—zał go-rzał — ki, że peł-na baryłka lub
zna-czy leźć w piekło po sa—mą czupry — nę, że w o-czach jej siedzą dja-

più lento

gą—sior pę—ka—ty pęcz—nie—ją grze-cha—mi jak sza—tan brzucha—ty, pęcz-
blę—ta z ro-ga-mi, z da—le—ka na czle—ka rzu—ca—ją i—skra-mi, z da-

Chór.

nie-ją grze-cha—mi, jak sza - tan brzu — cha — — — ty! ha!
le—ka na czle—ka rzu—ca — ją i — skra — — — mi!

Chór.

ha ha ha ha ha ha ha Ej! fra—szki czart z flaszki za nos nas nie zło—wi; wy-
Ob — ce — sem z tym biesem, jak tyl — ko się zło—wi tań-

f

pij—my u—żyj—my, a fi — ga mędrkowi. Wy--pij — my, u-
cuj-my ca—łuj my, a fi — ga mędrkowi. Tań-cuj — my, ca-

ff

żyj — my, a fi — ga mędr - ko—wi!
łuj — my, a fi — ga mędr — ko - wi!

47. Konik polny i mrówka.

Allegretto. *K. Gounod.*

pp

Ko — nik po-lny, ko-nik po—ny co na chwa — łę

Bo — — — — — ga śpie-wał la — to ca — — łe,
ko — nik po—lny ko—nik po—lny, co na chwa — łę Bo — —
Na — gle
pp

na-gle zi — — mą za-sko — czo — ny znalazł się o-
— — ga śpie-wał la—to ca — — — łe, znalazł się
zi—mą zasko — czo-ny zna-lazł się zna-lazł się zna—lazł
pp
Na — gle zimą zasko-

go—ło-co — — ny, za-sko — czo-ny zna-lazł
o—go—ło — co — — — ny
się o—go—ło — co — — — ny znalazł się o-go-ło—co-ny znalazł
czo—ny znalazł się zna — lazł się zna—lazł

dim. *p*
się o—go—ło — co — — — ny. Nie miał tra—wki ka—wa-
dim. *p*

łe—czka ni ro — ba—czka ni ziar — ne-czka nie miał traw-ki ni ziar-
ni ziar-

dim. *pp*
ne — czka, ni ro-bacz — ka, więc zgło — dzo—ny prze-zię-
dim.

bio — ny, więc zgło — dzo—ny prze-zię — bio—ny, nie znaj — du-jąc za-dnej

ra—dy aż do mrów-ki swej są — sia—dy, za — ko — ła-tał zrozpa-

czo-ny, za—ko — ła—tał zrozpa — czo — ny za — ko — ła-

tał pro—sząc ją pro — — sząc ją

pro—sząc ją o po—ży — c.e — nie prosząc ją

o po - ży — cze — nie nim wio — sen—ka kwiat roz-

kil — — ku ziarn

pp *f*

rzu — — — ci, kil — — ku

pp *f*

kil — ku ziarn

kil — — ku ziarn

pp *f*

ziarn na po — ży — wie — nie kil — — ku

pp

pp *f*

ziarn na po - ży — wie — nie, a z pro — cen — tem je po-

pp *f*

wró — ci, a z pro — cen — tem wró — — — ci.

mormorando

mrówka co przez rok zbie-

ra — ła za — pas na po — rę zi-

mo — wą

Coś ro -- bił w le-

cie? tak, tak, coś ro — bił w le-

cie? tak, tak! — spy — ta — — — — ła, spy-

f

ta — — — — ła. W noc śpie — — wa—łem księ-ży-

f

co — — — — wą, w noc śpie — wa-łem księ-ży — co — — —

wą, w cichą noc, piękną noc, w noc śpie-wa-łem księ-ży — co-

wą, śpie — wa -- łem w noc księ-ży — co — — — — — — —

wą. Toś ty śpie—wał! ca-łe la — to?

Zło — śli — wie mró — — wka od — rze — kła.

mf

Te — raz więc te-raz więc

cresc.

la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la

pp *cresc.*

po — tań — — cuj że więc tak tak tak tak

la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la

tak tak tak tak, te—raz więc po--tań-cuj

cresc. *f* *pp*

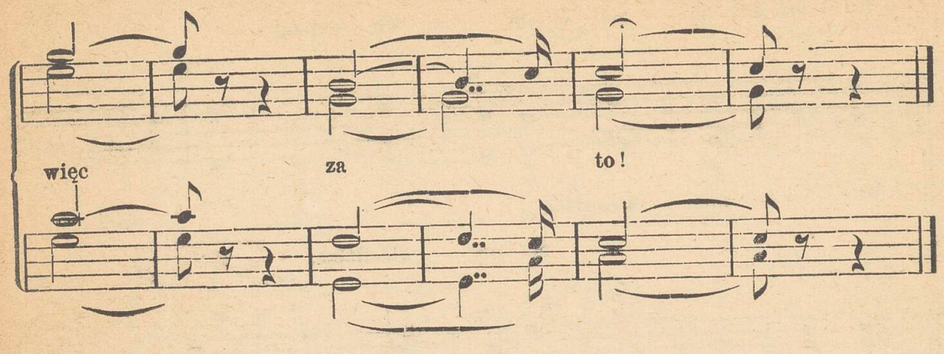
la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la

cresc. *p*

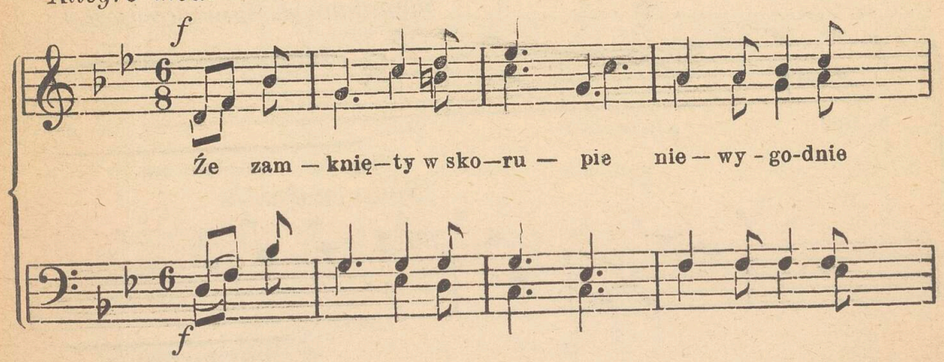

48. Mysz i żółw.

(Bajka I. Krasickiego).

P. Maszyński.

żół — wia żółw jej od — po — — wie — dział:

p *mf*

wa — ła, od—po — wie-dział e—he!

od—po — wie-dział:

p

meno mosso (mormorando)

p

e—he! e! Miej ty so—bie pa-

(Solo) cantabile

f *mf*

e—he! *p (mormorando)*

ła — ce mój do—mek cia—sny prawda że nie wspa-

rall *mf* *Tempo Io.*

p

Miej ty so—bie pa-

nia — ły szczu—pły a — le wła — — — sny.

rall.

Miej

ja mój do — mek cia—sny

cresc.

ła — ce ja mój cia—sny

Miej ty so-bie pa — ła—ce ja domek cia - sny Pra — wda

mf *f*

cresc.

pa — ła — — — — — ce

Prawda że nie wspa – nia—ły,

f *p*

pra — wda nie wspa – nia- ły, szczu—pły, a — le wła-
prawda, że nie wspa — nia—ły,

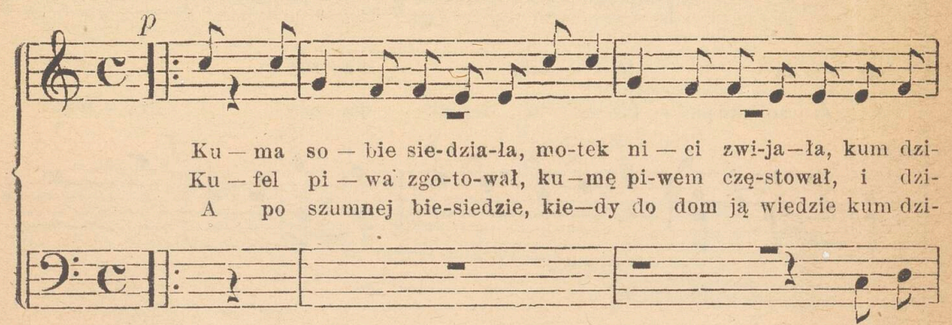
p

że nie wspa — nia — ły,

49. Kum i kuma.

Allegro mod. *S. Moniuszko.*

50. Na pożegnanie.

Presto. *Fr. Liszt.*

144

NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA * BIBLIOTEKA

Z kolekcji Krystyny Kobylańskiej

5008/n
Narodowy
Instytut
Fryderyka
Chopina

S.D.W. Spisow.

Urzęd. D. Z. W. W.

„ECHO"

L U

